

Științeia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVII Nr. 7450

Sâmbătă 2 septembrie 1967

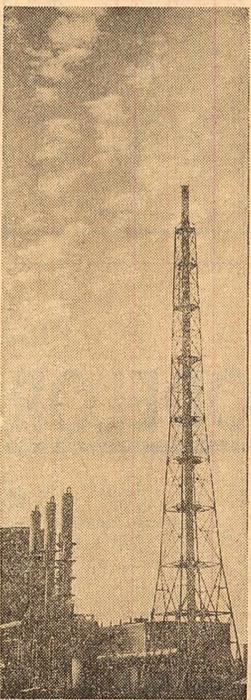
8 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI
■ Casa radio din Cluj ■ Se vor produce tricotate la Piatra Neamț conform graficului? ■ Științele sociale în învățămîntul superior

A CREA ÎNSEAMNĂ A ÎNDRĂZNI

„Motorul” acumulărilor trebuie să funcționeze

la puterea maximă

„Spre cer” (Combinatul chimic din Ig. Mures)
Foto: S. Orlișian

Din execuția bugetară pe primul semestru rezultă că pe ansamblul economiei acumulările bănești planificate au fost realizate și mult depășite, sporul fiind de peste două miliarde lei. Contribuția cea mai importantă în sporul acumulărilor au avut-o beneficiile, fapt extrem de important, dacă ținem seama de însușirile acestui indicator sintetic, în care se reflectă toate aspectele cantitative și calitative ale activității economice. Dacă așa stau lucrurile, ce probleme mai însemnate se ridică în legătură cu beneficiul, cu factorii care au favorizat impulsivitatea volumului acumulărilor?

Mai întâi, se desprinde cu claritate că volumul total al beneficiilor obținute în semestrul I nu numai că marchează o importanță deosebită față de plan, dar este cu 29,8 la sută mai mare decât cel din perioada corespunzătoare a anului trecut, iar beneficiile suplimentare au crescut de aproape trei ori. La aceste rezultate și-au adus aportul toate ramurile economice, dar mai ales industria, comerțul și transporturile, industria având ponderea covârșitoare, de circa 70 la sută, în totalul sporului amintit. Analizând mai îndeaproape aportul industriei la realizarea de beneficii peste plan se întrevăd câteva concluzii referitoare, de pildă, la contribuția producției marfă vândută și încasată. La acest indicator, planul s-a depășit cu circa 2,5 la sută, în condițiile în care sarcina de creștere a fost cu 15,2 la sută mai mare comparativ

cu semestrul I al anului precedent. În același sens favorabil, asupra amplificării volumului de beneficii au acționat și realizarea sarcinilor de reducere a prețului de cost, importanțele economiei bănești suplimentare. De pildă, în perioada amintită un procent de reducere a prețului de cost în industria republicană a reprezentat circa 715 milioane lei, față de circa 660 milioane lei în anul trecut. Asemenea rezultate atestă rodnicia eforturilor depuse de colectivele de muncitori, cadre tehnice și economice, efectele acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii, de reducere și eliminare a pierderilor, ale măsurilor aplicate în lumina Planului C.C. al P.C.R. din decembrie 1966.

Este imposibil însă să se afirme că s-ar fi epuizat resursele de depășire, în continuare, a planului de beneficii. Așa cum am spus, pe ansamblul economiei și pe ramuri economice beneficiul a crescut substanțial față de prevederi. Sporul de beneficii nu s-a obținut însă prin eforturile tuturor întreprinderilor. Nu mă refer la cele care au realizat „pe muche” planul la beneficii, ci la întreprinderile rezistente în acest domeniu. Cât de însemnate sînt resursele, se desprinde din următorul calcul. Dacă și aceste întreprinderi restanțiere și-ar fi realizat sarcina planificată

Lulian BITULEANU
economist

(Continuare în pag. a III-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București

Vineri, 1 septembrie 1967, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit la Predeal pe Iakșă Petrici, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București, la cererea acestuia.

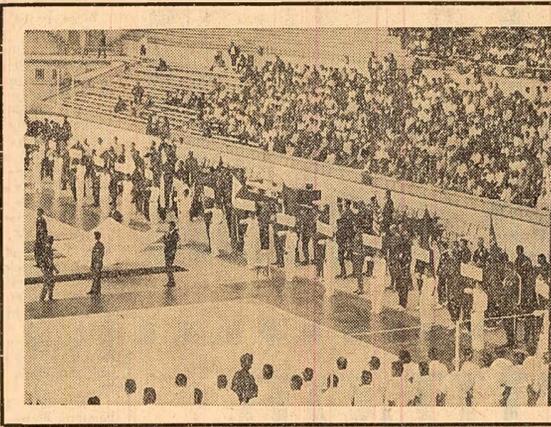
Piața Unirii din Iași
Foto: Gh. Vințilă

AU ÎNCEPUT

CAMPIONATELE MONDIALE DE LUPTĂ GREGO-ROMANE

A XVI-a ediție a campionatelor mondiale de lupte greco-romane, pe care o găzduiește țara noastră, a început ieri dimineață în incinta patinoarului „23 August” din București. Marea competiție se bucură de prezența a peste 150 de sportivi din 24 de țări ale lumii.

Cu ocazia festivității de deschidere, concurenții, oficialii și publicul spectator au fost salutați de Miron Olteanu, președintele Comitetului de organizare a C. M., secretar al Consiliului Național pentru educație fizică și sport, și de Roger Coulon (Franța), președintele Federației internaționale de lupte — F.I.L.A. În fotografie: Pe patinoarul „23 August” din București, la deschiderea festivă a campionatelor. (Alte amănunte despre primele întreceri — în pag. a VII-a).

În regiunea Banat

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCiare

Pe dealurile de la Barațca, Pișchia, Covășin, din regiunea Banat, undă se află întinse terenuri cu vii și livezi, au fost executate în acest an lucrări noi de îmbunătățiri funciare pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului. Au fost ferite astfel de degradare peste 3 500 ha, iar pe alte 3 000 de hectare supuse eroziunii unitățile agricole din zonele de deal efectuează în prezent lucrări de sistematizare în vederea plantării cu vii, pomi fructiferi, extinderii culturilor de nutreț.

În ultimii ani, unitățile agricole socialiste din Banat cu aplicat lucrări de combatere și prevenire a eroziunii solului pe aproape 60 000 ha.

DUELUL HÎRTIILOR

Ce este contractarea de mărfuri? O importantă operație economică. Sau: momentul când se întîlnesc reprezentanții comerțului cu cei ai industriei și stabilesc în amănunt, pe volum de mărfuri, pe sortimente, culori, mărimi produsele pe care le va livra industria comerțului într-un timp dat.

Și ce se întîmplă după contractare? În mod firesc, mărfurile realizate de unitățile producătoare trebuie să facă față „cursă” ritmică, conform înțelegerei, către organizațiile comerțului. De fapt, în majoritatea covârșitoare a cazurilor așa se și petrec lucrurile: sarcinile contractuale sînt respectate cu sfințenie. Totuși se mai întîmplă, și nu arareori, ca între unitățile de producție și cele comerciale, mai ales între forurile de conducere ale acestora, în loc de marfă să curgă hîrtii. Să exemplificăm:

M.C.I. — Adresa nr. 1156, către Ministerul In-

dustriei Alimentare, tovarășului adjunct al ministrului — ing. P. Berzescu.

„...Vă facem cunoscut că sarcina de producție pentru anul 1967, la pîrurile de legume și fructe, a fost

însemnări postcontractuale

stabilită prin planul de stat. Sîntem deosebit de surprinși că abia la 27 VI. 1967 ne informați că nu veți produce aceste sortimente. În această situație, piața va fi lipsită etc., etc.”

Adjunct al ministrului comerțului interior (urmează semnătura)

La adresa dv. nr... vă comunicăm: fabricarea pîrurilor trebuie să se facă în secții separate de producție. În anul 1967, subramura conservelor nu are posibilități... Pentru înființarea unei secții adecvate este în

...La data de 19 Ianuarie 1967... v-am solicitat să ne comunicați: cînd ne veți livra marfa respectivă, făina mălțată de grîu și făina de

orez? Din informațiile noastre reiese că abia în luna septembrie! În acest caz, vă rugăm anulați cantitățile care trebuiau livrate pînă în această lună. Adjunct al ministrului...

Către Ministerul Industriilor... „La adresa d-estră nr... etc., etc.”

Către Ministerul Industriilor Alimentare: „Ca răspuns la adresa d-estră...”

Către UCECOM: „Nu ați livrat cantitățile... etc., etc.”

M.C.I. — adresa nr. 1328 către Ministerul Industriilor Alimentare, tovarășului adjunct al ministrului și tovarășului secretar general.

...Am în față maldăre de dosare durdulii, cuprinzînd corespondența născută — după contractare — între producătorii bunurilor de consum și reprezentanții comerțului. Răsfoind-o — chiar un neînțeles își poate lesne da seama că acest no-

tan de adrese care tălăzuiesc între cele două părți contractante încearcă să schimbe ori să îndrepte o situație.

Cum spuneam, sînt multe adrese, dar „grosul” se referă la situația respectării angajamentelor contractuale. „Trimiteți-ne marfa promișă” — cere comerțul.

„N-avem posibilități” — răspunde industria. „Bine, dar am contractat acest produs!” — accentuează comerțul. „E adevărat, dar uitați-vă care-i situația în momentul de față...” explică pe îndelete reprezentanții producătorilor. „Suplimentați la capitolul!” „Anulați...”

„Ai senzația că, deși terminate de mult, contractările abia încep!

Dar, în definitiv, îl privește pe cetățean această febrilă activitate post-contractuală? Încă cum! În

...La data de 19 Ianuarie 1967... v-am solicitat să ne comunicați: cînd ne veți livra marfa respectivă, făina mălțată de grîu și făina de

Gh. GRAURE

(Continuare în pag. a II-a)

puncte de vedere

Realismul planului de cercetare

Existența unui program de activitate bogat, judicios întocmit și esalonat a constituit dintotdeauna un deziderat — și o preocupare pentru pasionații cercetători ai tanelor naturii și societății. Chiar și atunci cînd savantul acționa izolat, oricum „rup” de societate și mai mult pe propriile-i spețe, preocuparea pentru desfășurarea unei activități sustinute, metodice își punea puternic amprenta pe gândurile și munca lui.

Cu atît mai importantă apare această preocupare astăzi, cînd creația științifică este de cele mai multe ori rodul activității unor colective de cercetare, uneori chiar a mai multor colective la un loc. Numărul tot mai mare de specialiști, de regulă de formații diverse, prezenti astăzi într-un nucleu științific, volumul mare de aparatură de investigație diverse, de un tot mai înalt nivel tehnic, fondurile și elementele de aprovizionare scumpe — aneori extrem de costisitoare — ca și numărul crescut de solicitanți și teme, impun în mod indispensabil o organizare riguroasă a muncii științifice, a cărei primă și importantă expresie o constituie planul de cercetare al colectivului. Întocmirea armonioasă a acestuia pune la dispoziția cercetătorilor un îndrumar pretios și sigur al activității lor, atît în ce privește momentul și în perspectivă, asigurîndu-se nu numai o justă corelare a contribuțiilor tuturor factorilor ce participă la elucidarea unei teme, dar și rezolvarea ei corespunzătoare, potrivit nivelului științei mondiale și cerințelor specifice progresului economiei noastre.

Numai în acest fel se conturează clar posibilitatea menținerii unui ritm în desfășurarea cercetărilor și aplicarea rezultatelor lor în „timp util” în producție.

Dar, așa cum sublinia încă de la prima pleră a Consiliului Național al Cercetării Științifice tovarășul Nicolae Ceaușescu, în acest domeniu, formele organizatorice, oricît de perfecționate, nu asigură prin ele însele succesul scontat, fiind necesară înțelegerea lor aprofundată de către specialiști și aplicarea lor corespunzătoare. Sub acest aspect, din experiența colectivului nostru — Institutul de cercetări pentru materiale și prefabricate de construcții — pot spune că modul în care este alcătuit planul de activitate al institutului comportă încă sub unele aspecte însemnate perfecționări.

Mă voi referi pentru început la tendința — remarcată nu numai în cazul institutului nostru — de a încălca exagerat planul de cercetare, fără să se țină seama de capacitatea și posibilitățile reale ale colectivului și barei materiale. Astfel, la ora actuală în planul institutului nostru sînt incluse 240 de teme deosebite s-a pornit de la 142 de teme — din care numai 22 de teme sînt incluse în planul de stat, restul provenind din sfera departamentală. Evident, că o atare situație a generat „reflexe” nedorite și în ceea ce privește optica specialiștilor. De exemplu, sînt tot mai numeroase cazurile în

care cercetările insuficient aprofundate, de soluționări „în fugă”, situație izvoartă din dorința unora de a-și „indeplini” într-o tot mai mare măsură „obligățiile” de plan. Sporind în plus numărul soluționărilor destinate nu producției, ci sefuirilor din ministere sau rafturilor bibliotecilor nu ne asigurăm vreun avantaj, cîci, în cazul nostru întreprinderile și șantierele, sporindu-și și ele exi-

gențele se simt tentate să preia și să utilizeze rapid în primul rînd temele bine elucidate și definite.

Ing. Augustin HETEA,
directorul Institutului de cercetări pentru materiale și prefabricate de construcții

(Continuare în pag. a III-a)

Telegramă

Tovarășului HO ȘI MIN

președintele C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam
președintele Republicii Democratice Vietnam

Tovarășului TRUONG CHINH

președintele Comitetului Permanent al Adunării Naționale
a Republicii Democratice Vietnam

Tovarășului FAM VAN DONG

primul ministru al Republicii Democratice Vietnam

Dragi tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal vă adresăm, cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a sărbătorii naționale a Republicii Democratice Vietnam, dumneavoastră și prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Adunării Naționale, guvernului Republicii Democratice Vietnam și poporului frate vietnamez un cald salut frățesc și cele mai cordiale felicitări.

Poporul român nutrește puternice sentimente de admirație față de poporul vietnamez, care de-a lungul a 22 de ani, sub conducerea încercată a Partidului celor ce muncesc din Vietnam, dînd dovadă de un impresionant eroism, s-a ridicat împotriva tentelor imperialiste, în apărarea libertății, independenței, unității, ființei sale naționale, obținînd, totodată, însemnate succese în construirea socialismului în Republica Democrată Vietnam.

Pe deplin solidar cu cauza justă a poporului vietnamez, poporul român cere cu fermitate Statelor Unite ale Americii încetarea imediată, necondiționată și definitivă a bombardamentelor asupra Republicii Democratice Vietnam, curmarea agresiunii și retragerea trupelor sale din Vietnamul de sud, astfel ca poporul vietnamez să-și poată și rezolve singur, fără amestec din afară, problemele vieții sale interne. Partidul Comunist Român, guvernul Republicii Socialiste România, întregul popor român, care înțeleg și prețuiesc din adîncul inimii viteza lui viteazului popor vietnamez, își reafirmă hotărîrea de a-i acorda în continuare sprijin material, moral, politic, pînă la cucerirea victoriei.

Cu prilejul acestei sărbători vă urăm, dragi tovarășii, noi succese în construirea socialismului în patria dumneavoastră și ne exprimăm încrederea că lupta eroică a poporului frate vietnamez pentru apărarea drepturilor sale fundamentale va triumfa.

Sîntem convinși că relațiile de prietenie și colaborare tovarășească statornicite între partidele, guvernele și popoarele noastre vor cunoaște dezvoltare continuă, spre binele ambelor țări, al unității sistemului socialist mondial, al cauzei socialismului și păcii în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
secretar general al C.C.
al Partidului Comunist Român

CHIVU STOICA
președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

ION GHEORGHE MAURER
președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Socialiste România

FAPTUL DIVERS

Cu profundă durere...

Jubitorii sportului au primit cu durere vestea morții fotbalistului Iuliu Năftănăliu, component de bază al echipei „Steaua” roșu-Brașov. Sportiv fruntaș, Năftănăliu a fost selecționat de mai multe ori în loturile reprezentative de fotbal. Regretăm cu toată moartea lui Năftănăliu, dar nu putem să nu ne optim asupra împrejurărilor în care a avut loc. I. Năftănăliu s-a urcat la volan în stare de ebrietate. Datorită vitezei excesive și influenței alcoolului a pierdut controlul volanului intrând cu mașina într-un stâlp de beton, pe o stradă din centrul orașului Făgăraș. Impreună cu el și-a pierdut viața și soțul său. Soția sa și o altă persoană, aflate în mașină au fost rănite. Un accident datorat încălcării normelor de circulație (la fel de grav) a condus la decesul. O dublă greșală care s-a dovedit fatală.

Tentativă nereușită

Conducerea Uzinei de utilaj chimic din Ploiești a hotărât să-i premieze pe cei care se ocupă de instruirea ucenicilor. Pe lista de premii însă, au fost trecuți și unii salariați ai uzinei, care n-au nici în câtă nici în mîncă cu instruirea ucenicilor. Din douăzeci de mii grăi trovării din comitetul școlii au votat n-au fost de acord cu această ilegalitate. Deși faptul nu s-a comitat, autorii lui nu pot fi scutiți de răspundere. De banii întreprinderii nu dispune nimeni după bunul său plac.

Respon- sabilitate

Apariția Marinei Vasile pe „Concor” în Satu Mare nu trecea neobservată. Schimbarea toaletelor, larghețea cu care își trata amicii întreaga localitate. Pentru delapidarea sumei de 12.193 lei a fost condamnată la închisoare. Marinei Vasile, deși nu implinise 18 ani, i s-a încredințat o gestiune. Or, legea spune clar: celor care nu au 18 ani nu li se dau asemenea răspunderi. Ce păreare au cei care au încălcat prevederile legale?

S-a furat un troleibuz

Cu întâmplarea de față, I.T.B.-ul se află în recidivă. Au mai fost semnalate cazuri cînd de la această întreprindere, datorită lipsei de supraveghere și control, au fost furate autobuze și chiar tramvaie. Iată însă, că Dumitru Brotea, elev la cursurile de șoferi profesioniști ale I.T.B.A. nr. 3, a reușit să fure un troleibuz (nr. 4363, linia 85). Intr-o seară, la ora 23, a găsit în strada (I), în fața Depoului I.T.B. București Noi, un troleibuz. L-a conectat la rețeaua electrică și a plecat la plimbare. Opera în stații și lua călători. Pe gratis. În Piața Romană, datorită vitezei, au sărit captivii troleibuzului. Un șofer (veritabil de la I.T.B.), părădindu-se suspect a acest troleibuz, a anunțat miliția. Acum se fac cercetări. Ce păreare au tovarășii de la I.T.B.? O fi transportul în comun, dar răspunderea e personală.

Epistolă balneară

Dialogul s-a consumat acum câteva zile la ghișeau Agenției de voiaj C.F.R. din Mangalia-Nord: „La acceleratul 816 aveți bilete?” „Aveți”. „Dați-mi 4 plăni la București”. „Nu dau!” „N-am înțeles...”. „Nu dau, e ordin. Înțeles?” Șeful Agenției din Mangalia (a refuzat să-și spună numele) e și mai autoritar decît subalternul lui: „Eu am ordonat...”. Pînă la București puteți merge și cu personalul. Dacă nu vă convine, reclamați. O să răspundă!”

Rubrică redactată de:
Ștefan ZIDARIȚĂ
Ștefan DINICĂ
cu sprijinul corespondenților „Scintilei”

Casa radio din Cluj

Autori: arh. MARIOARA SALVANU, arh. IOANA SCHIFOR
Au colaborat: INGINERII, SPECIALIȘTI ÎN ACUSTICĂ, TELECOMUNICAȚII ETC.
Executant: TRUSTUL REGIONAL DE CONSTRUCȚII CLUJ

Studioul radiofonic trebuie să fie un laborator al liniștii, pentru că sunetele pe care el le produce — destinate să străbată eterul în chip de unde electromagnetice — să aibă puritatea cristalină. Această trăsătură își pune pecetea asupra rezolvării nodului de probleme legate de construirea „Casei Radio” din Cluj. Începînd cu amplasarea — situat undeva la limita orașului, la poalele șirului de dealuri ce mărginesc la nord cursul Someșului — și încheind cu tratamentul acustic special al sălilor și coridoarelor, eforturile proiectanților s-au îndreptat spre asigurarea acestui element major al compoziției: liniștea. Pare ciudat, paradoxal chiar, că acolo unde sînt elaborate cele mai variate zgomote cu putință, atențuarea oricărui zgomot să fie dezeratului prim. Totuși, așa este, pentru că activitatea purtată aici nu trebuie să fie stîngherită nici din afară, nici dinăuntru, diferitele categorii de producție — emisiuni muzicale sau vorbite — fiind pregătite și finalizate în încăperi care, de multe ori, se învecinează direct.

Construcția se ridică, după cum spuneam, departe de tumultul cotidian al Clujului. Spațiul central, dominant, simbulre întregii compoziții, îl formează impunătoare sala de studii muzicale. Restul încăperilor, dispuse pe trei niveleuri — subsol, parter și etaj — o îmbracă pe toate patru laturile, asemenea unui manșon uriaș. La subsol se află punctul termic, centrala de ventilație și, sub sala studioului muzical, o cameră de presiune, destinată distribuției aerului condiționat în această încăpere. Parterul adăpostește administrația și redacțiile, iar etajul — grupurile de producție: un grup pentru emisiuni muzicale, unul pentru teatru, două pentru emisiuni vorbite, un grup de emisie și unul de ascultare. Dispunerea acestor spații în

jurul sălii centrale are numeroase avantaje: îi asigură acesteia protecția maximă împotriva surselor exterioare de zgomot, reduce lungimea coridoarelor, determină un volum unitar, cu un perimetru și suprafețe minime și cu reale configurații în economizate. Un asemenea tip de rezolvare a fost po-

cronică de arhitectură

sibil și datorită faptului că există numeroase funcțiuni care cer o izolare completă de exterior, iluminare artificială, ventilație mecanică.

Lupta cu zgomotul se regăsește și în rezolvarea particulară a diferitelor funcțiuni. Studiourile grupurilor de producție au o tratare fonologică specială, care constă în primul rînd în prevederea de pardoseli și tavane flotante, de panouri parietale suspendate, astfel încît în cavitatea încăperii se află, de fapt, introdusă o cutie cu comportare independentă de vibrațiile pereților sau planșeelor. Izolarea studioului muzical a mers chiar pînă la construirea de pereți dubli, pe fundamente distincte, sala fiind, practic, complet separată de restul clădirii care o înconjoară. Tratatul acustic structural se completează prin acela de detaliu, cuprinzînd elemente absorbante, difuzante sau rezonatori speciali. Sînt astfel „căpușite” nu numai camerele grupurilor de producție sau cele speciale, de ascultare, dar și coridoarele și încăperile-tampon, la fel ca și sursele de zgomot din spațiile auxiliare prevăzute la subsol. O altă soluție tehnică ce merită atenție este rezolvarea mixtă a ventilației sălii centrale, astfel încît admisia aerului curat se poate face atît la nivelul pardoselii cît și prin plafon, după cerințe.

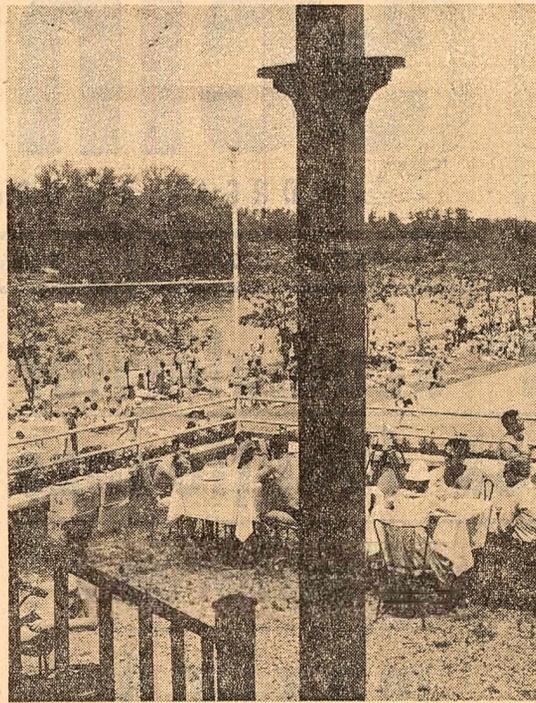
Programul ce vor fi pregătite la „Casa Radio” sînt destinate regiunilor Cluj, Crișana și Maramureș. Edificiul reprezintă primul studio radiofonic regional ce se construiește la noi. Acest fapt a accentuat dificultățile specifice, și așa destul de mari, ale programului, cu atît mai mult cu cît Casa

Radioteleviziunii din București, ridicată cu mulți ani în urmă, are o cu totul altă capacitate și diferă sensibil și ca funcțiune. Rezultatul final apreciabil scoate astfel în evidență efortul colectivului de proiectanți. Deși execuția nu este încă încheiată (termenul de dare în funcțiune fiind 31 decembrie 1967), putem aprecia de acum calitatea lucrărilor, în special a unor finisaje și tratamente deosebit de pretențioase.

Să ne apropiem, deci — completînd cu un efort de imaginație ceea ce lipsește încă execuției — de acest tempu al liniștii și al sunetului pur. El ne apare de departe semînd par cu un zigurrat mesopotamian. Parterul placat cu travertin, larg deschis spre intrare, ne invită primitor. Etajul, compact, ușor ieșit în afară, vibrează pe albul vertical al unor fluturi prelungi, între care lucește albastrul verzui al ceramicii. Deasupra, prisma supraînălțată a sălii centrale (a cărei tencuială, cam cenușie, o face puțin greoaie) ne amintește cupola unui panton. Întregul edificiu, ridicat pe o colină înverzită, se proiectează pe fundalul unor dealuri împădurite. Ferestrele zvelte ale parterului și etajului, verticalitatea ritmată a tratării fatadelor, materialele noi ale ale finisajului conferă clădirii o măreție sobră, o atmosferă monumentală, degajată.

Fără să constituie un exces, reținem un anumit decorativism, de detaliu, referitor la fluturii spațiali de pe fațada etajului sau la butoniile de la cornișa sălii studioului muzical, lipsiți de un corespondent funcțional sau constructiv. Este de discutat în ce măsură o funcțiune pur estetică poate sustine valoarea de conținut a unor asemenea elemente, care riscă uneori să se molipsească de formalism. De sigur, forma are ea însăși o funcțiune, dar a sustine că ea singură generează valori arhitecturale e ca și cum ai încerca să te salți de pe sol trăgîndu-te singur de păr. Mai izbutită ne pare, din acest punct de vedere, ideea care a călăuzit pe autori în decorarea interioarelor. Tendința de a lăsa aparente elementele tratamentului acustic, de a utiliza valentele artistice ale materialelor folosite în acest scop se apropie mai mult de concepția despre arhitectură, ca unitate a aspectelor funcționale, constructive (sau tehnice, în cazul de față) și estetice ale sale. Cîl despre înscrierea în trăsăturile unui specific local, o anumită sobrietate, o elansare pe verticală a încăperilor și a ferestrelor, predominanța în fațada a zidurilor pline pot justifica — dar numai în mică măsură — afirmațiile destul de categorice ale autorilor. Reținem însă reușita încadrare în peisaj, dovadă sensibilă și interes. Întreaga construcție respiră, de altfel, o grijă deosebită, dusă pînă în cele mai mici detalii.

Arh. Gh. SASARMAN

Început de toamnă la ștrand

Foto: A. Cartoian

RECENZIE

DIALECTICA METODELOR

Dezvoltarea uriașă a cunoașterii științifice în zilele noastre, diversificarea căilor ei, largirea frontierelor de investigație au făcut să crească considerabil interesul pentru problemele metodologice științifice. Tocmai aceasta explică numeroasele cercetări, căutările și discuțiile chemate să elucideze din perspectivele epocii noastre specificul diferitelor metode, valoarea și limitele lor, modul completării lor reciproce în eforturile gândirii umane de a ajunge la adevăr.

Preocupările autohtone de metodologie, pe lîngă nu-

meroasele studii și articole apărute în reviste, sau în volume în care elementul metodologic apare colateral, s-au concretizat explicit în două lucrări de proporții: „Dialectica materialistă — metodologia generală a științelor particulare”, apărută în Editura Academiei în urmă cu cîțiva ani, și „Dialectica metodelor în cercetarea științifică”, vol. I și II, apărută mai recent în Editura științifică. Această a doua lucrare o conțină în mod organic pe prima, ea investigînd metodele cunoașterii științifice din punctul de vedere al dia-

lecticii proprii, interioare, științelor particulare. Viziunea dialectică se cere a fi aci mai de detaliu, aplicată la modul în care metodele „clasice” și „mai puțin clasice” ale cunoașterii evoluează istoric, se îmbrățează, se învecinează, se completează și dau cursul la asigurarea unității uriașului proces al elaborării de către om a științei despre lucruri și despre sine însuși.

Deceastă optică definește în genere profilul propriu-zis al lucrării, filonul central al analizelor ei. El este clar conturat în capitolul cu caracter introductiv, în care se evidențiază că dialectica metodelor nu e decît o consecință firească a dialecticii domeniilor cunoașterii, dialecticii formelor de structurare și mișcare a materiei, a dialecticii clasificării contemporane a științelor fundamentale.

Ideea revine apoi ca un leitmotiv în lucrare, atunci cînd este vorba de matematică și cibernetică — detasate în mod justificat de celelalte ramuri ale cunoașterii științifice —, ca și atunci cînd se analizează metodele de lucru în astronomie, fizică, chimie, geologie și biologie — domenii care, astfel ierarhizate, se continuă și se completează în mod indiscutabil.

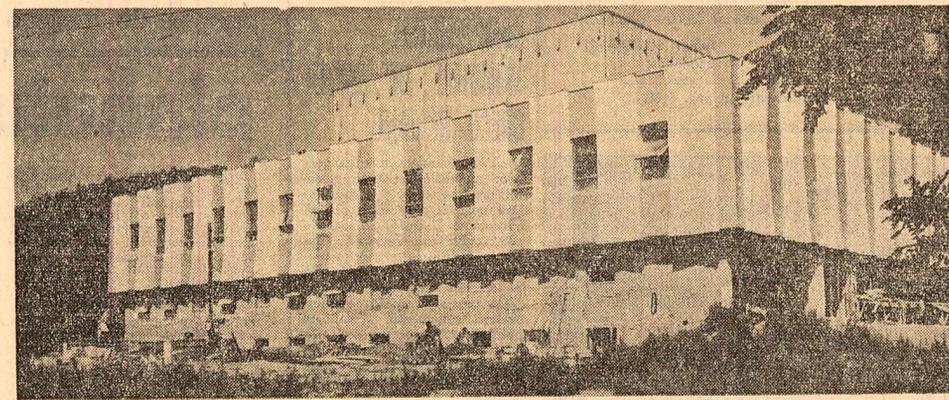
Voluntății de a lucra pune în discuție, în aceeași optică, aspectele metodologice ale științelor care, prin obiectul lor, ies din universul naturii și intră, cel puțin parțial, în acela al vieții sociale. E vorba de antropologie, medicină și, în cele din urmă, de psihologie.

Continuînd tradiția colaborării dintre filozofi și specialiști științelor naturii, cartea în discuție dovedește încă o dată efectele pozitive ale unei asemenea colaborări: familiarizarea unor specialiști în diverse ramuri ale științelor naturii cu abordarea problemelor de ordin filozofic și în același timp, depinzîndea unor lucrători de pe frontul filozofiei cu spiritul și specificul cunoașterii științifice de specialitate. Această conlucrare face ca planurile științ și filozofice să se conecteze, chiar dacă aceasta se realizează în mod inegal de-a lungul întregii lucrări.

Valoarea lucrării rezidă și în prezentarea nuanțată a unor discuții actuale în cadrul filozofiei marxiste, în căutarea și găsirea de multe ori a unor soluții proprii. Se remarcă, în acest sens, mai ales efortul de a preciza conținutul conceptului de formă de mișcare, de a-l corela cu teoria stărilor materiei, de a elabora și prezenta sintetic teoria modelelor în astronomia contemporană și de a sublinia convîngător semnificația ei filozofică. Novitatea este, de asemenea, capitolul consacrat antropologiei, interesantă sublinierea

Mașini de spălat de la uzina din Cugir

Una din cele mai grele treburi ale gospodinei — spălarea rufelor — o poate face rapid, economic și fără eforturi moderne mașina electrică „Alba-lux”. Tîmnd seama de spațiul disponibil în locuințe, de existența sau absența unei surse de încălzire a apei, precum și de gradul de mecanizare a operațiilor de limpezire și de stoarcere pe care dorește să le obțină gospodina, uzina „30 Decembrie” din CUGIR produce mai multe tipuri de mașini electrice de spălat rufe, de diferite capacități. Cu acestea se pot spăla nu numai obișnuitele rufe albe sau colorate, ci și îmbrăcămintea de lucru sau lenjeria fină din mătase naturală, mătase artificială, nylon sau perlan. Prespălarea, spălarea, fierberea rufelor, limpezirea și stoarcerea se realizează de către mașină, gospodina fiind astfel absolvită de multiplele manipulări ale rufelor umede și fierbinți. Mașinile „Alba-lux” au bazinul de spălare din tablă inoxidabilă, rezistentă la acțiunea corozivă a apei și sînt echipate cu întreprindător cu temporizare (ceea) care permite oprirea automată a operațiilor de prespălare și spălarea într-un timp dinainte stabilit, eliberînd astfel gospodina de grija supravegherii mașinii. Motoarele cu care sînt echipate mașinile „Alba-lux” sînt de tipul cu poli ecranate care nu produc perturbații (paraziți) la funcționarea aparatelor de radio și televiziune. Întreținerea mașinilor este simplă, lagărele fiind din material autolubrifiant. Buna funcționare a mașinilor „Alba-lux” se garantează timp de un an de la data vînzării.

Macheta Casei radio din Cluj

DUELUL HÎRTIILOR

(Urmare din pag. 1)

toiu duelului de hîrtii dintre serviciile, direcțiile simple și generale ale ministerelor, marfa — pe care o ceteauanul, cumpărătorul o caută — lipsește din magazine. Cineva ar putea observa: ar fi ideal ca angajamentele contractuale să se respecte întocmai. Dar să ne gîndim puțin, să judecăm lucrurile la rece: n-ar fi greu? Oare dispune industria și comerțul de posibilități materiale și de atîția specialiști încît să fie capabile să producă și să distribuie exact necesarul de mărfuri la toate sortimentele zile de livrare, în așa fel încît rafturile să fie mereu împropăștate? Deci: nu cumva lipsește posibilitățile materiale? Unul din directorii generali adjuți din M.I.U. îmi spune: „Posibilități avem. Fabricile sînt bine utilitate, iar materie primă este. De mai multă gîndire și discernămint e nevoie...”

Tovarășul director general a pus într-un anumit sens punctul pe i. Este într-adevăr nevoie de mai mult discernămint și gîndire. Acțiunea de contractare trebuie privită cu mult mai multă seriozitate.

Cei chemați să hotărască asupra fondului pieței trebuie să dea dovadă în primul rînd de probitate profesională, de răspundere civică și onestitate. Să se înțeleagă, în sfîrșit, că oferirea unui articol la contractare trebuie să exprime posibilitățile reale de producere a celui care oferă, iar pe de altă parte, cei care se angajează să-l cumpere să fie siguri că piața are nevoie de el.

Lipsește poate specialiștii? N-are cine să calculeze exact cîtă marfă și de ce fel trebuie pe piață? Să facem socotala. M.C.I. are 4 direcții generale și 8 de servicii funcționale. În total salariați — 1.300. Mai sînt: 16 direcții comerciale regionale, întreprinderi ale comerțului integrat, O.C.L.-uri etc. etc.

M.I.U. are: 11 direcții generale și 5 de servicii funcționale; de zeci de salariați. Total salariați — 1.365. M.I.A.: 9 direcții generale și 5 de servicii funcționale. Zeci de servicii. Total salariați — 1.200. UCECOM are și el verigile lui...

Deci: specialiștii capabili să realizeze contractări serioase, bine gîndite și bine calculate, există.

În plus, un amănunt: operația (producție) de contractare aducerea și prezentarea mostrelor, a miilor de delegați toamă la Cota 1400 etc.) a costat anul acesta, potrivit unor calcule neoficiale, 16 milioane lei.

Și care e rezultatul? Lipsesc unele mărfuri de pe piață, multe angajamente contractuale nu se respectă. O precizare: în satisfacerea cerințelor populației cu anumite bunuri de consum există încă dificultăți reale. Tema pe care o dezbaterem impune însă o diviziune foarte precisă: unele sînt greșelile de creare, de dezvoltare a industriei producătoare de astfel de bunuri, și alta nerepectarea unui angajament ferm, a contractului.

Da, la întîmplare, un exemplu: comerțul a contractat cu industria, pentru semestrul I 1967, aproximativ 6 milioane de pahare presate. Industria a livrat 5,5 milioane de pahare. Deci, o restanță de 0,5 milioane! În schimb la pahare surlate s-au livrat în plus un milion de pahare! Ce rost a mai avut deplatarea specialiștilor la Cota

1400 sau la altă cotă, de ce s-a mai pierdut timpul, de ce s-au irosit banii statului, dacă angajamentul contractual s-a realizat de așa manieră?

Și care e rezultatul? Lipsesc unele mărfuri de pe piață, multe angajamente contractuale nu se respectă. O precizare: în satisfacerea cerințelor populației cu anumite bunuri de consum există încă dificultăți reale. Tema pe care o dezbaterem impune însă o diviziune foarte precisă: unele sînt greșelile de creare, de dezvoltare a industriei producătoare de astfel de bunuri, și alta nerepectarea unui angajament ferm, a contractului.

Și care e rezultatul? Lipsesc unele mărfuri de pe piață, multe angajamente contractuale nu se respectă. O precizare: în satisfacerea cerințelor populației cu anumite bunuri de consum există încă dificultăți reale. Tema pe care o dezbaterem impune însă o diviziune foarte precisă: unele sînt greșelile de creare, de dezvoltare a industriei producătoare de astfel de bunuri, și alta nerepectarea unui angajament ferm, a contractului.

Și care e rezultatul? Lipsesc unele mărfuri de pe piață, multe angajamente contractuale nu se respectă. O precizare: în satisfacerea cerințelor populației cu anumite bunuri de consum există încă dificultăți reale. Tema pe care o dezbaterem impune însă o diviziune foarte precisă: unele sînt greșelile de creare, de dezvoltare a industriei producătoare de astfel de bunuri, și alta nerepectarea unui angajament ferm, a contractului.

Și care e rezultatul? Lipsesc unele mărfuri de pe piață, multe angajamente contractuale nu se respectă. O precizare: în satisfacerea cerințelor populației cu anumite bunuri de consum există încă dificultăți reale. Tema pe care o dezbaterem impune însă o diviziune foarte precisă: unele sînt greșelile de creare, de dezvoltare a industriei producătoare de astfel de bunuri, și alta nerepectarea unui angajament ferm, a contractului.

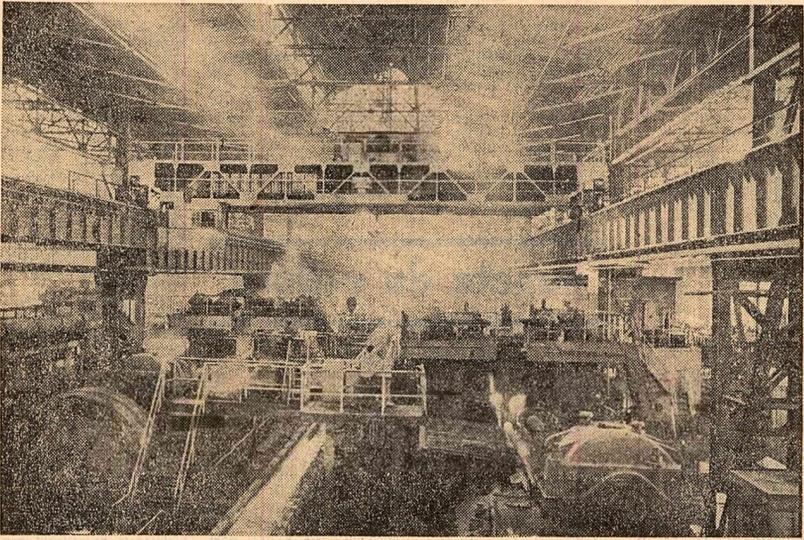
Și care e rezultatul? Lipsesc unele mărfuri de pe piață, multe angajamente contractuale nu se respectă. O precizare: în satisfacerea cerințelor populației cu anumite bunuri de consum există încă dificultăți reale. Tema pe care o dezbaterem impune însă o diviziune foarte precisă: unele sînt greșelile de creare, de dezvoltare a industriei producătoare de astfel de bunuri, și alta nerepectarea unui angajament ferm, a contractului.

Și care e rezultatul? Lipsesc unele mărfuri de pe piață, multe angajamente contractuale nu se respectă. O precizare: în satisfacerea cerințelor populației cu anumite bunuri de consum există încă dificultăți reale. Tema pe care o dezbaterem impune însă o diviziune foarte precisă: unele sînt greșelile de creare, de dezvoltare a industriei producătoare de astfel de bunuri, și alta nerepectarea unui angajament ferm, a contractului.

Și care e rezultatul? Lipsesc unele mărfuri de pe piață, multe angajamente contractuale nu se respectă. O precizare: în satisfacerea cerințelor populației cu anumite bunuri de consum există încă dificultăți reale. Tema pe care o dezbaterem impune însă o diviziune foarte precisă: unele sînt greșelile de creare, de dezvoltare a industriei producătoare de astfel de bunuri, și alta nerepectarea unui angajament ferm, a contractului.

conf. univ. dr.
Călin MARE,
Ion IRIMIE,
doctor în filozofie

pagina economica

Intr-una din sectiile Fabricii de Jovi din Roman

Foto: Gh. Vintila

CE CISTIGAM PRIN VALORIFICAREA CEREALELOR

Valorificarea produselor agricole pe baza de contract constituie izvorul principal al veniturilor banesti obtinute de cooperativele agricole, care le da posibilitatea sa dezvolte necontenit averea obsteasca si, in acelasi timp, sa asigure o crestere simtitoare a valorii zilei-munca. In acest an, pe baza aplicarii masurilor agrotehnice si indeosebi a folosirii unor cantitati mai mari de ingrasaminte chimice, multe cooperative agricole au obtinut recolte mari de grâu la hectar, depasind prevederile inscrite in planul de productie, ceea ce le-a dat posibilitate nu numai sa-si indeplineasca sarcinile contractuale, ci sa valorifice catre stat cantitati suplimentare de grâu. Prin aceasta, cooperativele agricole realizează importan-

te venituri banesti si fac sa creasca contributia lor la asigurarea fondului central de produse agricole. Intr-o declaratie facuta unui redactor al ziarului nostru, tov. RADU RICIU, presedintele cooperativei agricole „Infratirea” din Dragănești-Vlașca, regiunea București, a subli-

experiență bună și un exemplu de urmat și de alte cooperative agricole.

Cooperativa noastră agricolă cultivă o mare suprafață de teren cu cereale. Cea mai mare parte a veniturilor banesti le realizăm din valorificarea cerealelor, pe bază de

printre altele, că extinderea mecanizării la pregătirea terenului, semănatul și recoltatul grâului a făcut cu puțință ca să consumăm numai 8 zile-muncă la hectar. De asemenea, am avut posibilitatea să folosim, în medie, câte 200 kg superfosfat și 150 kg azotat de amoniu la hectar. Dacă la toate acestea se adaugă și îndrumarea tehnică pe care o avem din partea inginerului agronom din cooperativa noastră, tov. Elena Nine, se poate vedea sprijinul important pe care îl primim din partea statului pentru sporirea producției agricole. Valorificând cantități tot mai mari de produse pe bază de contract răspundem acestui însemnat ajutor fără de care nu am fi putut obține asemenea recolte.

tribuna experienței înaintate

nat căile prin care această unitate a reușit să sporească producția de grâu precum și avantajele valorificării, peste contractul inițial, a unor mari cantități de grâu. Este o

contract cu statul. Din cele 3492 hectare ale cooperativei am cultivat, în acest an, 1410 hectare cu grâu, 1088 hectare cu porumb, restul fiind ocupate cu floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, legume, plante furajere etc. La grâu am obținut o recoltă bună, și anume 2502 kg la hectar, față de 2050 kg cit prevăzusem în planul de producție. Ca urmare a producției mari obținute, adunarea generală a cooperativelor a aprobat valorificarea, peste contractul inițial a unor cantități însemnate de grâu. După ce am livrat cele 800 tone grâu cit prevăzuse contractul încheiat din iarnă cu statul, noi am valorificat alte 458 tone de grâu, deci în total 1258 tone. Pentru contractul inițial am încasat 1200000 lei, iar pentru ce am vândut în plus am mai primit 687000 lei. La sfârșitul anului vom mai primi un spor de circa 250000 lei ca urmare a valorificării unor cantități mai mari de alte produse. Vreau să subliniez că prețurile acordate de stat sînt deosebit de avantajoase. Grîul fiind de calitate superioară și avînd o greutate hectolitrică mare, a fost plătit cu 1,50 lei kg față de 1,35 cit era prevăzut inițial în contract.

Ce avantaje prezintă pentru cooperativa noastră, pentru membrii ei valorificarea la contract, a unor mari cantități de produse? Așa cum am mai arătat, pentru noi contractările reprezintă sursa principală a veniturilor banesti. Faptul că numai la grâu am încasat, în plus față de prevederi, o sumă de 687000 lei, valoarea fiecărei zile-muncă va crește cu cite 3 lei. Se prevede că, în acest an, veniturile banesti obținute de cooperativa noastră, datorită valorificării unor cantități mai mari de produse și din alte sectoare, să fie de circa 11 milioane lei, față de 9,5 milioane cit se prevăzuse în plan. De aceea vom putea repartiza sume mai mari la fondul de acumulare, care va crește în acest an, cu 2400000 lei, ajungînd la 10,5 milioane lei. Acest lucru ne va da posibilitate să facem investiții suplimentare, care ne vor aduce, în viitor, venituri și mai mari.

Noi valorificăm cantități tot mai mari de produse pe bază de contract și pentru că ne dăm seama că sporurile de recoltă obținute se datoresc, în principal, extinderii mecanizării, chimizării și asistenței agrotehnice primite din partea specialiștilor. Vreau să arăt,

(Urmare din pag. 1)

De asemenea, aglomerarea excesivă a planului reduce și spiritul de selecție, de nuanțare a eforturilor în funcție de importanța și urgența temei. Datorită unor asemenea stări de lucruri cercetări de mare însemnătate științifică și economică rămîn adeseori neabordate, iar altele, care au fost deja atacate, stagnează, rămînd numai la faza soluției teoretice. Pentru a ilustra pierderile ce intervin în astfel de situații mă voi referi la cazul cercetărilor privind realizarea maselor ceramice (denumite și „porțelan de sticlă”) — ce permit obținerea unor materiale de construcție, izolatori de înaltă tensiune, articole tehnice cu coeficienți de dilatare mici, de mai bună calitate și în condiții mult mai economice — care deși au fost realizate pentru prima oară de noi în 1954 au rămas neaplicate, desigur, specialiștii din Anglia, Franța, Italia, Belgia, R.F.G., R.D.G., Suedia, Danemarca s-au grăbit să ducă soluțiile teoretice pînă la ultimele lor consecințe practice, asigurîndu-si astfel multiple avantaje.

Care sînt principalele cauze ce au condus la o asemenea situație? Una dintre ele se referă, desigur, la insuficiența preocupare de a selecta din noianul de

REALISMUL

PLANULUI DE

CERCETARE

cereri și solicitări temele ce corespund posibilităților și profilului colectivului nostru științific, cu specific departamental. Or, în acest caz, se impune în primul rînd mai mult spirit de discernămint în precizarea problemelor ce se cer a fi soluționate de laboratoarele uzinale și de institutul departamental de resort. Căci, deși aceste două genuri de unități științifice se află de regulă sub directă îndrumare și controlul aceluiasi for tutelare, totuși multe din „obligatiile” laboratoarelor uzinale sînt transferate institutului departamental. Astfel, în loc ca noi să ne ocupăm de efectuarea unor cercetări termotehnice vizînd realizarea unor agregate superioare de acest gen, destinate construcțiilor, continuăm să avem în vedere efectuarea măruntelor bilanțuri energetice, care cu puțin efort ar putea fi realizate și în întreprinderi. Această situație se perpetuează cu toate că noi am căutat să definitivăm o soluționare de principiu, posibilă de a fi aplicată de fiecare laborator uzinal în parte. Reglementarea acestei probleme ar conduce, desigur, la o sporire a capacității de cuprindere și soluționare a institutului departamental, deoarece în domeniul construcțiilor își desfășoară activitatea 15 mari nuclee de cercetare uzinală, dintre care cel puțin 13 sînt capabile de a efectua în bune condiții și cercetări. Acestea au, de altfel, și sarcini în această direcție.

O mare importanță are din acest punct de vedere și precizarea studiilor tehnico-economice care trebuie efectuate de un colectiv ca al nostru. Sînt studii de acest fel a căror efectuare ne revine (asa cum sînt cele privind perfecționările impuse de anumite aplicații ale soluțiilor transmise de noi producției) dar sînt și altele care cad în sarcina întreprinderilor sau direcțiilor generale din minister, dar care ne sînt trimise tot nouă ceea ce contribuie, de asemenea, la aglomerarea planului.

Important de analizat este și nivelul pînă la care trebuie dusă o cercetare în cadrul institutului departamental și cum răspunde acesta în contextul celorlalti factori de asimilare. În actuala etapă, C.N.C.S.-ul a stabilit că ultima fază de cercetare dintr-un institut de acest gen este producția „semiindustrială”. Mai trebuie lămurit însă cu suficientă precizie cum revin responsabilitățile omologării rezultatului științific, căci în momentul de față etapa de valorificare este prevăzută la institutul departamental doar sub forma unui plan de măsuri pe care direcțiile generale din minister le aplică sau nu, după voie, în baza a diferite considerente.

Dar pentru a ajunge la realizarea unui plan de cercetare corespunzător este necesară, desigur, o analiză temeinic organizată, la nivelul ramurii, a fiecărei unități în parte, bazată pe fundamentarea tehnico-științifică și economică serioasă a diverselor lor proiecte. În acest fel, institutul departamental, degrevat de mulțimea sarcinilor mărunte ce nu-i sînt proprii, va putea să se axeze pe un număr mai limitat, rațional de teme, pe care să le soluționeze și să le aplice însă la nivelul tehnicii mondiale.

Peste 4 luni conform graficului SE VOR PRODUCER TRICOTAJE LA PIATRA NEAMȚ?

La fabrica de tricotaie „8 Martie” din Piatra Neamț se dezvoltă capacitatea de producție. Aici se construiesc noi spații industriale unde se vor produce tricotaie de tip lină și tricot me-traj. Noile capacități au ca termen de intrare în funcțiune sfîrșitul acestui an. După mai bine de 7 luni însă, se constată că nu s-a realizat nici jumătate din volumul anual de lucrări de construcție-montaj planificat. La corpul 4, cea mai importantă clădire, nu s-au terminat nici lucrările de rezistență, iar la centrala termică lucrările sînt în restanță cu aproape o lună de zile. Vopsitoria se află într-un stadiu de execuție incipient, iar la stația de preparare a apei au intrat săpăturile pentru fundație. Se vor produce sau nu tricotaie în noile secții peste 4 luni de zile, așa cum prevede planul?

Părerile sînt împărțite. Constructorul — grupul de șantier nr. 2 din cadrul Truștii regionale de construcții Bacău — reprezentat prin tov. ing. Edy Wenger, este foarte optimist și mulțumit în același timp de situație: „Totul merge bine. Sîntem în grafic. La sfîrșitul lunii noiembrie predăm la montaj și ultimul etaj”. Nimic de zis! Optimismul e bun, dar ni se pare că nu are o bază realistă. Doar montajul au și ei nevoie de cîteva luni de zile pentru instalarea utilajelor. În a-

ceste condiții, cum se va respecta termenul de punere în funcțiune?

Sîm de vorbă și cu beneficiarul, tov. Ion Adam, directorul fabricii. Dinul vede altfel lucrurile: „După stadiul construcțiilor și ritmul în care se execută lucrările, consider că nu vom putea produce tricotaie în aceste secții nici în primul trimestru al anului viitor”. Din analize efectuate de organele locale de partid, ca și din propriile constatări se desprinde că răspunzătoare de rămînerile în urmă pe acest șantier sînt ambele părți. Beneficiarul și constructorul au întocmit planuri de acțiune, și-au făcut promisiuni reciproce privind rezolvarea unor probleme, dar nu le-au respectat. Ceea ce se cuvine precizat de la început este că, pentru lucrările de investiții de aici, asigurarea documentației a constituit o problemă. Răspunderea revine titularului de investiții — Ministerul Industriei Ușoare — care prin institutul său de proiectări a predat primele documentații abia la sfîrșitul trimestrului I al anului. Multă vreme au așteptat constructorii să primească documentația pentru cota zero și etajul III de la corpul nr. 4, a cărui construcție trebuia terminată la începutul lunii august.

O atare situație a îngreunat intructivă organizarea lucrărilor pe șantier și aprovizionarea cu materialele necesare. Dar aceasta nu poate constitui o justificare pentru propriile neajunsuri ale constructorului. Pe șantier se lucrează în „pas de voie”, munca nu este bine organizată, se pierde mult timp. Cîteva cazuri sînt concludente în acest sens. La vopsitorie, bunăoară, construcția stagnează de o lună de zile. Ion Magdalea, șeful unei echipe de dulgheri, ne-a spus că a terminat cofrajele încă din ziua de 4 iulie, dar nu a putut începe turnarea planșeului pentru că nu s-au înălțat frontoanele. O vreme a lipsit cărămida necesară pentru zidăria acestora. De la 15 iulie însă s-a adus și cărămida. Lucrarea a continuat însă să stagneze pentru că zidăria au fost trimiși pe alt șantier. Nici la centrala termică nu s-a muncit ritmic. Lucrările de rezistență au fost întrerupte 20 zile pentru că nu s-a adus la vreme pe șantier o macara. În același timp, însă, macaraua-urnă a stat nefolosită o săptămîină.

Ni s-au semnalat și alte probleme care nu și-au găsit soluționarea cuvenită. I. Manca, inginer-șef al grupului 2 șantier, ne-a spus: „Șantierul s-a deschis după începerea anului și din această cauză nu avem repartiții de materiale. Am convenit însă cu beneficiarul să ne ocupăm împreună de această problemă. Promisiuni avem destule, mai ales din partea Ministerului In-

dustriei Ușoare. Ducem însă lipsă de țiplărie metalică, cabluri de forță, ventilatoare, pompe și materiale electrice. De unele avem nevoie urgent. Cred că pentru a ieși din acest impas există doar o singură soluție: Ministerul Industriei Ușoare, împreună cu truștul regional de construcții să solicite sprijinul organelor economice centrale pentru a obține unele repartiții de materiale”.

Pe șantier se fac simțite și alte greutăți care generează întârzieri în darea în funcțiune a noilor capacități de producție. Centrala termică, bunăoară, va fi predată în curînd la montaj. Dar s-a tîrîșănit perfectarea contractelor cu Uzina „Vulcan” din Capitală, care trebuie să execute lucrările de instalare a cazanelor. Nu sînt asigurate integral nici utilajele pentru secțiile de fabricație.

Situația care s-a creat pe acest șantier cere intervenția urgentă și hotărîtă din partea forurilor de resort ale Ministerului Industriei Ușoare și a Truștii regionale de construcții Bacău pentru rezolvarea o problemelor aflate în suspensie, pentru crearea condițiilor de care depînd accelerarea ritmului lucrărilor și darea în funcțiune la termenul stabilit a noilor capacități de producție de la această fabrică.

Gh. BALTA
corespondentul „Scintei”

(Urmare din pag. 1)

la beneficii, la depășirea amintită pe ansamblu economiei s-ar mai fi adăugat alte două procente, ceea ce înseamnă sute de milioane de lei. Întreprinderile în cauză sînt localizate cu precădere la Ministerul Industriei Construcțiilor (7 întreprinderi), Ministerul Economiei Forestiere (15 întreprinderi), Ministerul Industriei Alimentare (15 întreprinderi) și la Consiliul Superior al Agriculturii.

Golul creat prin nerealizarea planului de beneficii de către o parte din întreprinderile acestor ministere reprezintă peste 65 la sută din totalul rămînerilor în urmă pe economia republicană, din care numai Ministerul Industriei Alimentare deține o pondere de 20 la sută. Iată de ce nicidecum rezultatele medii, soldate, cum se spune, nu sînt mulțumitoare. Ele ascund serioase deficiențe financiare, amplificate în unele întreprinderi. Prin tolerarea lor, nu numai că se lipsesc colectivele de drepturile la stimulentele cuvenite, dar se diminuează eforturile și rezultatele pozitive ale altor întreprinderi, cu adînci repercusiuni asupra acumulărilor.

Cum se explică o atare stare de lucruri? Faptele sînt evidente. Același factori principali care au permis în majoritatea întreprinderilor depășirea planului de beneficii, în celelalte, restanțiere, au acționat ca frîne. Bunăoară neîndeplinirea planului producției marfă vîndută și încasată. Pe ansamblu, toate ministerele — cu excepția Ministerului Căilor Ferate — au realizat și depășit sarcina la acest indicator. Deci, „în medie”, pe sold, se stă bine. Apar însă excepțiile, adică întreprinde-

riile cu nerealizări: 11 la Ministerul Industriei Chimice, 25 la Ministerul Industriei Alimentare, 21 la Ministerul Economiei Forestiere și 10 la Ministerul Industriei Construcțiilor. Toate aceste întreprinderi au încalcat în acest fel disciplina contractuală, provocînd unele perturbări în circuitul valorilor materiale. Însă, consecințele nu se opresc aici. Unele din aceste întreprinderi au livrat pro-

ductive au înregistrat pe ansamblu o scădere, dar ele se mențin, din păcate, la un nivel prea mare. Cînd vor reuși Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerul Industriei Ușoare și Ministerul Industriei Metalurgice, care dețin peste 30 la sută din totalul immobilizărilor, să lichideze stocurile supranormative? Acestea sînt în unele cazuri principalele canale de umfla-

„Motorul” acumulărilor

duse, numai că au fost refuzate din cauza calității lor necorespunzătoare. Cine stă în frunte în acest domeniu? Ministerul Industriei Ușoare, în special la încălțăminte și confecții, cu 32,2 milioane lei, Ministerul Economiei Forestiere cu 37,9 milioane lei, Ministerul Industriei Metalurgice cu 30,7 milioane lei și Ministerul Industriei Construcțiilor de mașini cu 18,1 milioane lei.

Aminteam de consecințe. Ele nu sînt deloc neglijabile. Fabricarea unor produse fără desfacere asigurată, sau de calitate necorespunzătoare, conjugată cu aprovizionarea peste necesitățile reale au declanșat importante immobilizări în stocuri supranormative, care duc la încălcarea prețului de cost cu penalizări și creează neajunsuri în circuitul normal al proceselor economice. Este adevărat, la sfîrșitul semestrului I stocurile supranor-

re a prețului de cost, prin intermediul cheltuielilor neproductive.

În semestrul care a trecut, s-a consumat o diminuare de aproximativ 13 la sută a volumului cheltuielilor neproductive, care se manifestă sub forma rebuturilor, locațiilor, amenzilor și penalizărilor, dobînzilor plătite pentru împrumuturi restante, pierderilor din întreprinderi. Cu toate acestea, în unele întreprinderi ele persistă. Mai ales la Ministerul Industriei Chimice și Ministerul Economiei Forestiere. Aici, contrar tendințelor pozitive din toate celelalte ministere, s-a depășit volumul cheltuielilor neproductive în acest semestru față de perioada corespunzătoare a anului trecut, ceea ce este inadmisibil și dovedește insuficienta preocupare de a imprima întreprinderilor subordonate un curs sănătos de reprimare a tot ce reprezintă pierderi și de aliniere

la eforturile generale pentru impulsivarea nivelului eficienței economice. Nu întîmplător însă. Fiindcă, adeseori, în unele din întreprinderile celor două ministere, analiza periodică a pierderilor cauzate de existența cheltuielilor neproductive și stabilirea măsurilor energetice corespunzătoare nu s-a instaurat ca o metodă de lucru permanentă, nu s-a transformat într-o problemă importantă a întreprinderii.

lei. Rezultatele de pînă acum sînt încă cu mult sub posibilitățile existente în economie. În acest sens, în loc să sporească eforturile pentru evitarea pierderilor planificate și depistarea de noi rezerve de rentabilizare, în semestrul I unele ministere au înregistrat... depășiri ale pierderilor planificate. Ca, de exemplu, Ministerul Industriei Construcțiilor, Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Industriei Alimentare și Ministerul Industriei Metalurgice. Astfel de depășiri constituie fenomene grave care limitează posibilitățile de sporire a resurselor financiare și provoacă un consum în afara planului din roadele activității altor întreprinderi și ramuri.

Cred că este clar că realizarea unor beneficii cit mai mari și a unei rentabilități sporite nu pot fi obținute decît prin îndeplinirea tuturor indicatorilor economiei planificate, în condițiile gospodăriei cu maximă grijă a fondurilor statului. Pentru aceasta este nevoie ca beneficiul și rentabilitatea să fie considerate instrumente de lucru, accesibile unor categorii cit mai largi de cadre tehnice și economice.

Pe ansamblu industria republicană, în primul semestru rentabilitatea realizată a fost de 11,78 la sută, față de 10,76 planificată. Sînt condiții ca ea să sporească și mai intens. Dar aceasta nu se obține de la sine. Rămîne atunci ca pirghia de acțiune, de jos pînă sus, să fie concentrarea eforturilor și a spiritului de răspundere spre finalizarea mai accentuată a măsurilor desprinse din acțiunile în care acum întreprinderile se află angrenate: rentabilizarea, organizarea științifică a producției și a muncii, experimentarea din cele 71 de unități economice.

Discuții

ȘTIINȚELE SOCIALE ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

Acad. Nicolae TEODORESCU

Studiul științelor sociale este, indiscutabil, de primă necesitate în toate instituțiile de învățământ superior. Pledează în acest scop două argumente principale: pe de o parte, știința este o activitate socială care în epoca istorică actuală a devenit un factor determinant al producției. Pe de altă parte, oricare ar fi specificul învățământului, el trebuie să aibă un caracter științific, atribut pe care îl conferă prin excelență fundamentarea teoretică-filosofică, economică, istorică, socială — dată de învățătura marxist-leninistă. Din aceste două premise rezultă ca un slogan cerința studiului științelor sociale pentru toate formele de învățământ superior. Evident, modul lor de predare trebuie să fie perfectibil în funcție de dezvoltarea științei, deoarece dată fiind strânsa conexiune între știință și viața socială, științele sociale se dezvoltă ele însele, o dată cu progresul științei în general și cu implicațiile acestui progres rapid în viața socială.

Din rațiunea de necesitate a studiului științelor sociale în învățământul superior rezultă și obligația adaptării acestuia la specificul fiecărei facultăți. Din aceste puncte de vedere, Studiul privind dezvoltarea învățământului superior, elaborat de Ministerul Învățământului și suspus dezbaterii publice, preconizează unele măsuri interesante, demne de luat în seamă.

Deoarece studiul științelor sociale este o parte integrantă a învățământului însuși, el trebuie, pe de o parte, să fundamenteze și, pe de altă parte, să promoveze fiecare formă specifică de învățământ. De aceea, disciplina de bază este chemată să corespundă cu țelurile principale ale pregătirii specialiștilor din institutul respectiv și din facultatea considerată. De exemplu, rolul universității fiind de a asigura cu precizie cunoașterea și cercetarea științifică sub forma lor fundamentale, mi se pare justificat ca disciplina de bază să fie aici materialismul dialectic sau materialismul istoric, după cum este vorba de o facultate de științe naturii, respectiv de științe umaniste. Desigur, la facultățile de științe sociale, cum ar fi facultățile de filozofie, economie politică, istorie, drept, se impune studierea tuturor celor trei discipline constitutive ale marxism-leninismului — filozofia, economia politică, socialismul științific.

Fără a emite pretenția de a rezolva această problemă print-un enunț general valabil, mă voi mărgini să deduc că pentru facultățile de matematică-mecanică disciplina de bază care se impune este materialismul dialectic. Experiența arătată că alți studenți, cit și cadrele didactice din aceste facultăți consideră această disciplină ca fundamentală pentru înțelegerea semnificației filozofice a cunoașterii științifice, a științei, a diferitelor ramuri ale acesteia și, în particular, a disciplinelor matematice și mecanice. Cercul teoretic de „Fundamentele filozofice ale matematicii”, care funcționează de câțiva ani în cadrul învățământului ideologic din Facultatea de matematică-mecanică a Universității București, a cunoscut, de la început, un deosebit succes. Multe dintre problemele prezentate și discutate în acest cerc au atras chiar și pe unii filozofi care au frecventat cercul. Studii, referate și eseuri filozofice ale membrilor cercului se găsesc publicate în „Revista de filozofie”, în colecția „Materialismul dialectic și științele naturii”, în volume speciale etc.

În ceea ce privește cea de a doua disciplină propusă în Studiul, dacă ținem seama de diversele specializări din cadrul facultăților de matematică-mecanică, ea ar putea fi economia politică pentru unele secții, materialismul istoric pentru altele. De exemplu, pentru statistica matematică și teoria probabilităților, pentru mașini de calcul economic politică este potrivită ca disciplină de științe sociale de specialitate.

Una dintre lacunele cursurilor de științe sociale predate în învățământul superior, mai gravă în primii ani după introducerea lor în învățământ, dar persistentă deși atenuată și în prezent, este uniformitatea expunerii, independent de nivelul și specificul audiențelor. Apelul prea consecvent la memorie în detrimentul asocierii originale de idei constituie chiar o dificultate pentru studenții cu specialități bazate pe raționamentul logic, teoretic și nu faptic. De aceea, este de dorit și în această direcție o tratare la nivelul învățământului superior, în care memoria să fie un auxiliar prețios, dar nu calitate majoră.

Designul că în domeniul științelor sociale, mai mult decât în alte domenii, studentul are nevoie de manuale și tratate. Existența acestora conferă cadrele didactice care predau disciplinele respective o libertate de expunere, în care se cuvine să se reflecte în cea mai largă măsură competența și documentarea unui adevărat specialist. Este indiscutabil că orice curs de științe sociale trebuie să apară într-un cadru larg, dar totodată acest cadru trebuie să cuprindă, în primul plan, tematica legată de specialitatea studentului. Pentru a nu fi greșit înțeles, consider că exemplificarea tezelor teoretice trebuie făcută nu exclusiv din domeniul unui singur ramură a științei, ceea ce ar îngusta primejdiios cultura studenților, ci din variate ramuri, dar accentul principal să cadă totdeauna pe disciplinele specialității lor. Acest mod de predare este fără îndoială mai pretențios, dar necesar, fără a fi suficient. Într-adevăr, specializarea cursurilor are defectul de a îngusta problematica. Pentru a se asigura un orizont cât mai larg al cunoștințelor, este de rigoare ca problematica să fie legată de viața socială, politică și economică, de problemele mari ale științei, de tehnologia cunoașterii științifice etc.

În sfârșit, forma actuală consacrată a seminarilor, în care bibliografia corespunde numai parțial tematicii, iar competența este direct proporțională cu capacitatea de memorare, se cuvine de asemenea revizuită. Practica cercurilor teoretice pentru cadrele didactice din facultățile de matematică-mecanică unde se fac referate și conferențe pe teme de mare importanță merită să fie reținută. Introducerea ei — cu adaptările de rigoare — și în seminariile studenților va stimula interesul și capacitățile lor de asimilare și expunere, contribuind fructuos la ridicarea nivelului învățământului științelor sociale.

tv

17.00 — Campionatele mondiale de lupte greco-romane. Transmisie de la pătinoarul „23 August”. 19.30 — Telegazeta de seară. 19.50 — Buletinul meteorologic. 20.00 — Tele-enciclopedia. 21.00 — Să ridem cu Stan și Bran. 21.30 — Film serial: Evadatul. 22.30 — „Totul cîntă” — film, producție a Televiziunii române. 22.38 — Microvarietăți. 23.00 — Telegazeta de noapte. 23.20 — Telesport.

● AGONIE ȘI EXTAZ — film pentru ecran panoramic PATRIA (completare Permanență) — 9; 12; 15; 18; 21. ● CUM SĂ FURI UN MILION — cinematograf: REPUBLICA (completare Hanoi de la Răsărit la Apus) — 8; 10; 13; 15; 16; 18; 45; 21.30. SPADIONUL DINAMO — 19.45. CIRCUL DE STAT — 18; 20.45 (la ambele completare Copilărie furată).

● CU BĂRBAȚII E O ALTĂ POVEȘTE: CENTRAL — 9.30; 12.15; 15; 18; 20.45. ● EROUL DE LA CONG LY: LUMINA — 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.30; 20.45. ● PRIZONIERA DIN CAUCAZ: LUCEAFĂRUL (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București) — 8.30; 11.30; 14.30; 17.30; 20.30. FESTIVAL — (completare 23 August 1967) — 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21.

● SPARTACUS — cinematograf (ambele serii): BUCUREȘTI — 9; 12.45; 16.30; 20.15. GRĂDINA FESTIVAL — 20.45. ARENELE LIBERTĂȚII — 19.15. ● SĂ-MI FACETI UNA CA ASTA! : CAPITOL — 9.30; 12; 15; 18; 20.30. la grădina — 19.30. FEROVIA — 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21. EXCELSIOR — 9.45; 12.30; 15; 17.30; 20 (la ambele completare Minile victorioase).

● COMISARUL X — cinematograf: GIULEȘTI (completare Fantezie cu suruburi) — 10.30; 15.30; 18; 20.30. ARTA (completare Cucerirea sunetelor) — 15.30; 18; 20.30. la grădina — 20. GRĂDINA VITAN — 19.30. ● ESCAPADA — FUGA DUSKAI — GIRAFĂ — 450 DE ANI DE LA TIRNOSIREA BISERICII MINĂȘTIRII ARGES: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.

● DRAGOSTEA MEA: UNION — 15.30; 20.30. BUZEȘTI (completare Orizont științific nr. 7/1967) — 15.30; 18; 19.30. ● PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10. ● CANALILE: DOINA — 11.30; 13.45; 16; 18.30; 20.45. TOMIS (completare Tinjeana) — 9; 11.30; 14; 16.30; 19. la grădina — 20. MIORITA (completare Tutunul) — 15.15; 18; 20.45.

● IERBURI AMARE: FLACĂRA — 15.30; 18; 20.30. ● UN HECTAR DE CER — cinematograf: GRIVITA (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Brașov) — 9.30; 12.15; 15.15; 18; 20.45. MO-

DERN (completare Tinjeana) — 9.30; 11.45; 14; 16.30; 18.45; 21. ● LUPOAICA — cinematograf: UNIREA (completare Consfătuirea pe tară a lucrătorilor din industria chimică) — 16; 18.15. ● PANTERA NEAGRĂ — cinematograf: BUCEGI — 16; 18.15; 20.30. GRĂDINA BUCEGI — 20. POPULAR (completare Dia pământ și foc) — 20.30. ● CALĂTORIE FANTASTICĂ — cinematograf: GLORIA (completare Tutunul) — 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30. RAHOVA (completare Minile victorioase) — 15.30; 18; la grădina — 20. GRĂDINA DOINA (completare 23 August 1967) — 20. ● STRĂINA: VITAN (completare Scoarțe din Rodope) — 15.30; 18. ● CAUTĂTORII DE AUR DIN ARKAN-SAS — cinematograf: AURORA (completare Sesiunea Marii Adunări Naționale) — 8.30; 10.45; 13; 15.30; 18; 20.30. la grădina — 19.45. FLAMURA (completare Mășurătorii 1917—1967) — 9; 11.30; 15.30; 18; 20.30. LIRA (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea București) — 15; 18; 21. DRUMUL SĂRII — 17.30; 20. POPULAR — 10; 15; 17.30. ● CIOCIILIA: MUNCA (completare Dacă o iubesti) — 15.30. ● FANFAN LA TULIPE: MUNCA — 17.45; 21.

● OMUL PE CARE ÎL IUBESC — cinematograf: MOSILOR (completare Orizont științific nr. 6/1967) — 15.30; 18. ● PRINTELE VILURIU: — cinematograf: COLENTINA (completare Gustav în alarmă) — 15.30; 18. GRĂDINA MOSILOR — 20. GRĂDINA EXPOZITIA (Piața Științei — completare Copilărie furată) — 20. ● PESCARUL DIN LOUISIANA: VOLGA (completare Mășurătorii 1917—1967) — 9.30; 12; 15.30; 18; 20.30. ● CHEMATI-L PE MARTIN: FERENTARI (completare Traditii) — 15.30; 18; 20.45.

● ORAȘUL MESTERILOR: COTROCENI (completare E mai bine așa?) — 15.30; 18; 20.30. ● PERETELE VRĂITOARELOR: COSMOS — 15.30; 18; 20.30. ● PENTRU UN PUMN DE DOLARI — cinematograf: VITORUL (completare Gustav șahist) — 15.30; 18; 20.30.

● SAPE BĂIEȚI ȘI O STRENGĂRIȚĂ — cinematograf: PACEA (completare Sesiunea Marii Adunări Naționale) — 15.45; 18; 20.15. PROGRESUL (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Ploiești) — 14.30; 17.30; 20.30. ● ZORBA GRECUL: PARCUL HERĂSTRĂU (completare Orizont științific nr. 7/1967) — 20.

cinema

SELECȚIA VIITORILOR MUZICIENI

Din școlile generale și liceele de muzică au ieșit în cursul anilor multe talente remarcabile, bine pregătite, a căror instruire a fost apoi desăvârșită în conservatoarele de nivel universitar. Aceste tinere talente au îmbogățit viața muzicală a țării, multe din ele reușind să se impună pe scena lumii. Tinerii realmente dăruitori pentru muzică, care au ajuns la rezultatele amintite mai sus, sint urmași în prezent de alte generații de copii și tineri elevi ai școlilor și liceelor de muzică, tot alții de doțori și care merg pe același drum salisficator.

Din păcate, însă, alături de aceștia au pătruns an de an în aceste școli și numeroși copii insuficient înzestrați pentru muzică, lipsiți de înșușirile și aptitudinile native, necesare unui muzician autentic. Acest lucru se reflectă, într-adevăr, în rezultatele putine satisfăcătoare ale unor dintre absolvenții școlilor și liceelor de muzică. În cazul acestora din urmă alungi din se prezintă la porțile conservatoarelor. Mulți dintre acești absolvenți, care în liceu s-au pregătit ca instrumentiști — au urmat adică clasele de violă, vioară, etc. — se văd la urmă nevoință să treacă și să se multumească în conservatoarele cu alle forme de învățământ decit cea instrumentală și apoi cu un alt fel de activitate muzicală decit aceea la care au năzuit.

Această situație este vădit păgubitoare, pe de o parte pentru stat, prin munca și cheltuielile necesitate de instruirea în învățământul muzical a unor elevi care nu vor da rezultate reale în acest domeniu; pe de altă parte pentru acești elevi înșiși, care urmează un învățământ în care ei nu se vor putea realiza. Prezența în școlile de muzică a unui însemnat număr de elevi insuficient doțori se datorește în bună parte, după cum se cunoaște, greșelii mulțor părinți care, din mai nimic, văd în copii

desăvârșit al micului candidat. Date fiind aceste varietate condiții care la copiii mici fac dificilă o apreciere fără greș a aptitudinilor lor pentru muzică, îndeosebi pentru cea instrumentală, nu se poate evita pătrunderea în școli și chiar în număr destul de mare, a unor copii care, contrar aparențelor inițiale, vor constitui balastul de care

puncte de vedere

lor mari talente sau chiar genii muzicale. La alți părinți domnește părerea că viața de muzician este frumoasă, ușoară și fără să se intreba dacă sint sau nu dăruitori pentru ea, cauti să-i îndrepte cu orice chip pe acest drum pe copiii lor.

E drept, la concursurile de admitere se cerează cu desăvârșire atenția dacă un copil posedă sau nu însușirile necesare pentru a urma cu succes învățământul muzical. Aceste probe sint însă sigur concluziunile numai în cazurile extreme, fie de completă inaptitudine, fie, dimpotrivă, de calități excepționale. În cazurile cele mai curente rezultatele acestor probe și examinări sint însă destul de aleatorii, ele depinzind mult de tipul temperamental și copilului, de condițiile sale de viață, de mediul muzical sau nemuzical din care provine, precum și de eventuală pregătire prealabilă — uneori doar un bun vorbeam mai înainte. În schimb, alți copii, cu însușiri potențiale superioare, dar care nu s-au exteriorizat, sint uneori trecuți cu vederea și pierduți pentru muzică.

Fiind totuși necesară depistarea viitoarelor talente muzicale autentice, precum și a profesioniștilor de calitate, răspunsul la dificultățile selecției inițiale, relevate mai sus, nu poate fi decit doar o restringere a numărului de elevi anual admiși în școlile de muzică, nici o înspriră a examenelor de admitere, care în liniile lor largi vor rămânea întodeauna încărcate cu un mare grad de nesiguranță. Soluția problemei ar fi, după părerea mea, tocmai opusă, și anume, aplicarea — desigur numai între anumite limite rezonabile — a principiului: „Vie cine vrea, rămie cine poate!”

În concluzie, ar însemna ca, menținându-se, ca și până acum, o bază largă a admiterilor inițiale, acestea să nu mai constituie însă drepturi cștigate, aproape inalienabile, pină la finele școlii generale sau a liceului de muzică, ci o admitere definită de la început ca fiind numai de încercare. O încercare pe durata celor patru primii ani de școlaritate corespunzător primului ciclu al școlii generale de 8 ani.

Acest din urmă lucru nu va putea fi totuși cu desăvârșire evitat, întrucit la terminarea ciclului elementar se va face o nouă triere, cu o nouă reducere a locurilor în examenul prevăzut și în prezent la trecerea în ciclul liceal. Selecțiile succesive pe cicluri propuse, pe de o parte, ar permite păstrarea unei baze largi de recrutare a viitorilor muzicieni, iar pe de altă parte ar duce la descongestionarea școlilor și liceelor de muzică în ciclurile lor superioare, în care ar rămăna numai elevi cu autentice aptitudini.

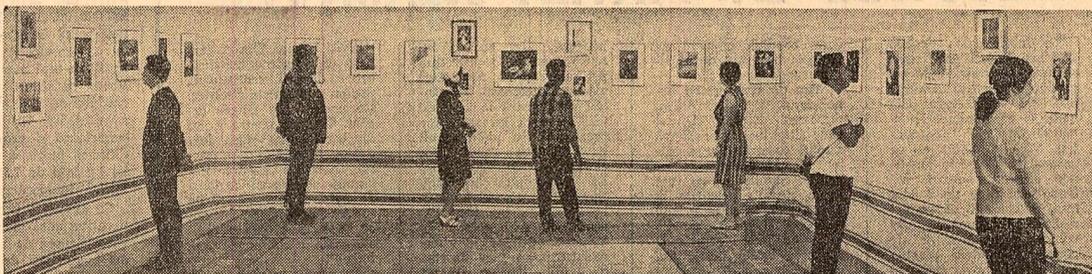
După părerea mea ar fi deci indicat ca o primă și masivă selecție a elevilor — bineînțeles numai în ceea ce privește aptitudinile lor la instrument — să se facă la finele primului ciclu de 4 ani, a liceului de încercare, cum l-am denumit mai sus. Patru ani sint perfect suficienți pentru a se recunoaște dacă un elev, care între timp a ajuns la vârsta de 10—11 ani, este sau nu înzestrat pentru muzică.

Am zis o selecție masivă și totodată de necolici, anume prin reducerea puternică a locurilor prevăzute în ciclul următor (clasele V-VIII), pentru ca în polida oricăror sentimentalisme, lauda slăbișciunilor și altele să poată rămăna în școală numai elevii efectiv și complet doțori pentru muzică.

În aceeași ordine de idei mai este de observat că un copil care nu va mai frecventa școala de muzică după numai patru ani de învățământ primește această situație cu mult mai puțin zdroncitură interioară decit adolescentul care o suferă la sfârșitul școlii de 8 ani. Acest din urmă lucru nu va putea fi totuși cu desăvârșire evitat, întrucit la terminarea ciclului elementar se va face o nouă triere, cu o nouă reducere a locurilor în examenul prevăzut și în prezent la trecerea în ciclul liceal.

Selecțiile succesive pe cicluri propuse, pe de o parte, ar permite păstrarea unei baze largi de recrutare a viitorilor muzicieni, iar pe de altă parte ar duce la descongestionarea școlilor și liceelor de muzică în ciclurile lor superioare, în care ar rămăna numai elevi cu autentice aptitudini.

prof. Gina SOLOMON

Erica Popa, profesoară la Școala populară de artă din Suceava, a deschis recent o expoziție originală de „pictură” în ac și oțel, înfățișând peisaje, flori, portrete. Foto: A. Cartoian

Protejarea monumentelor

SIMPOZION

Mărturie de o deosebită valoare ale istoriei poporului, ale creației sale spirituale, monumentele patriei noastre alcătuiesc un tezaur neprețuit. Anchetă, articole pe care „Știința” le-a publicat în ultima vreme insistă asupra necesității de a păstra cu grijă aceste vestigii de cultură și, totodată, de a le valorifica pentru cultivarea și educarea publicului larg. În urma criticilor apărute în paginile ziarului, la redacție asocesc scrisori care consemnează inițiativele, acțiunile practice întreprinse de statul popular, de comitete de cultură și artă, pentru întreținerea și, unde e cazul, restaurarea monumentelor, pentru o amplă popularizare a lor.

Unele foruri continuă să aibă o atitudine intolerabilă față de monumentele de cultură. Într-o scrisoare sosită recent de la Rm. Vilcea, profesorul Dragoș Sterian ne semnalează că, în apropierea orașului, complex de monumente din „Cîmpul lui Traian” (important din punct de vedere arhitectural, artistic și istoric — aici fiind, în timpul revoluției de la 1848, tabăra armatelor conduse de generalul Magheru) se află

în stare de degradare gravă. Gos-tul Rm. Vilcea, care se folosește de conac, a transformat unele încăperi în depozite, uși și ziduri cu fost dărâmate. O parte a complexului, deosebit de valoroasă prin picturile murale, e utilizată cu totul impropriu.

Din scrisoarea corespondentului nostru aflăm, de asemenea, că din „Inițiativa” Sfatului popular al orașului Rm. Vilcea (președinte Nicolae Răducu, vicepreședinte Ing. Ardeleanu), a fost dărâmată o parte din zidul rămas de la o cetate feudală importantă, trecut pe lista monumentelor istorice — pentru a se construi instalații sanitare.

Monumentele de cultură se află la noi sub protecția statului. Nu este însă mai puțin adevărat că după reglementările în vigoare nu există în prezent un for investit și cu puterea și cu răspunderea necesară pentru soarta monumentelor, ci mai mult — și Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, și Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemare, și Academia, și staturile populare. Practic, multe probleme care necesită o intervenție rapidă și hotărâtă în privința întreținerii și valorificării monumentelor rămăna rezolvate. Reglementarea proiectată de multă vreme spre a înlătura deficiențele în acest domeniu continuă să inițieze.

Pe de altă parte, însă, multe paragrate, destul de precise, ale legislației în vigoare nu se aplică. „Paza, prote-

ția prin lege de a se îngriji de păstrarea monumentelor, dar și mijloace de a-i trezi la realitate pe cei vinovați de deteriorarea lor. Totuși, deși cazurile de distrugere a unor monumente au stat de mult timp în discuție, vinovații nu au prea suferit rigorele prevederilor legale amintite mai sus. După cum am aflat de la tov. prof. Mihăilescu, vicepreședinte al Sfatului popular al regiunii Argeș, la „Cîmpul lui Traian” urmează să se pună în curând un obelisc. Consideră căse forurile locale că așa trebuie să arate complexul de monumente și locul care urmează a fi marcat cu un obelisc pentru importanța lui istorică? „Vom lua mă-

suri de îngrijire a complexului — ne spune tov. Ștefan Babu, secretarul Sfatului popular al raionului Rm. Vilcea. Costul reparațiilor, la acoperiș, zidărie, pridvor, s-ar ridica la circa 200 000 lei”. O parte a acestor cheltuieli se datorează însă neînțelegerii deplină acum a statului popular față de consecințele unei atitudini ce trebuie eliminată protutindeni.

Cel care au sarcina de a se îngriji de păstrarea monumentelor de cultură, dar o neglijează din indolență, devin prin lipsa lor de răspundere solidari cu cel care le deteriorază!

Ion CIUCHI

(Urmare din pag. 1)

din punct de vedere artistic ale actualității. Mă refer, în primul rând, la criteriile care acționează în procesul de achiziționare, definirea și intrare în producție a scenariilor. Consiliul artistic al studiului, care putea fi o barieră în fața plătitudinii, a subiectelor mărunte, își face adeseori prea palid simțita prezența. Sint cazuri care îndreptățesc chiar părerea că preocuparea lui este de a asigura producția scenariilor care „merg”, fără să aibă în prea mare măsură răspunderea. Căci, conform unei proaste tradiții, mediocritatea nu este sancționată.

A crea înseamnă a îndrăzni. Aici începe crispera. Teama de a nu greși. Deși nici un mare artist n-a fost scutit de dubii, începători și nereușite. Coeficientul de risc artistic este invers proporțional cu talentul, măiestria, experiența creatorului, cu claritatea ideii. De fapt, este și o chestiune de optici, de perspectivă. Pesimistul vede doar gaura covrigului. De ce să vorbim doar despre riscul de a greși, omițind „riscul” de a reuși? Fără îndoială, gresul platonului nostru artistic trebuie să înalțeze, pe ci se poate, pe terenul unor certitudini, trimițând însă unele patrule în recunoaștere, spre poziții mai avansate, căci există un întreg univers de realități personale care așteaptă să fie cercetate „cinematografic”. Prin certitudinile înțeleg scenarii capabile să asigure un grad de interes (mai mare decit în prezent) producției curente. Deschizind lumea im-

potiva mediocrității, să prevădem însă în mod deliberat, în planul studiului, cel puțin unul sau două filme cu mișă deosebită („virtuți” calitative ale unei producții a-nuale de o finută în general superioară) filme care — încredințate celor mai buni realizatori — să deschidă perspective noi opere prestigioase și de răsunet. Am

A CREA ÎNSEAMNĂ A ÎNDRĂZNI

tează fie spus, cred că neajunsurile filmelor noastre nu vor putea fi remediate exclusiv sau în primul rând prin reorganizări administrative. De altfel, istoria studioului nostru este istoria unor reorganizări fără număr. În decursul anilor s-a renunțat la unele formule organizatorice considerate eficiente, dar care după un timp au fost reluate, „experimentate” din nou; grupele de creație, de pildă, sau redacția de scenarii au făcut obiectul multor turturni într-un pahar cu apă... Fiecare reorganizare a presupus o „verificare” de un an sau doi, ducând, în ultimă instanță, la o recuperabilă pierdere de timp. În momentul de

prezent, în discuție este un sistem de folosire a cadrelor artistice pe bază de contract, urmându-se rentabilitatea acestui sector al producției. Cred că ar trebui încă studiat dacă această măsură ar avea eficiența dorită. Centrul de producție cinematografică are circa 1 700 de salariați, dintre care numai 150 participă efectiv la

alte compartimente ale echipelor de filmare; a sistem de contracte n-ar impiedica valorificarea acestei experiențe, alți de necesară în realizarea filmelor? Este o chestiune care ar merita discutată. Producția de filme oțeră și alte aspecte importante, care se cer analizate în mod serios, pentru a se descoperi și înlătura anomalii, anacronisme esențiale. Dar în momentul de față, mi se pare strict necesară o atenție primordială față de problemele de fond și artistice ale filmelor noastre. Personal simt nevoia unor clarificări, condiționate de organizarea vieții colective a studiului, și cred că nu reprezintă, în acest sens, o excepție.

A crea înseamnă a îndrăzni. E adevărat. Dar nu a jurea numai îndrăzneala. „Fundamentul” îndrăzneții artistice trebuie să fie întodeauna foarte ferm, trebuie să știi întodeauna foarte bine unde dorești să pleci și cu ce bagaj pleci ca să poți ajunge la rezultatul dorit. Cinematograful este o treabă complicată, o mașinărie care te poate asculta, docilă, sau se poate răzvrăti împotriva te, realizatorul, oricât de interesant, de cutătoare ar fi proiectele tale. Știu din proprie experiență că nu întodeauna intențiile ajung în toată plinătatea lor pe ecran — deși ai, ca autor, impresia că totul este captivat și clar. Problema mă preocupă, și cred că — discutând despre îndrăzneală, despre originalitate — trebuie să discutăm și despre modalitatea de a asigura creației noastre o

bază solidă, o rampă de lansare spre public. Este îmbucător că acest aspect este în atenția actualii conduceri a studiului, din care fac parte creatorii de prestigiu. Ar trebui însă să găsesc cele mai bune mijloace pentru a atrage și a folosi — în această direcție — un potențial artistic și de idei cit mai larg, fiind receptiv la orice sugestie care poate contribui la progresul filmului nostru.

Liviu Ciulea a insistat — cu prilejul unei anchete apărute în ziarul „Știința” — asupra însemnătății dezbaterilor de idei, a climatului de creație, a constituirii unui nucleu de emulație artistică. În studio nu s-a întreprins însă nimic în direcția stimulării preocupărilor de această natură. În general, sugestiile, observațiile făcute în ancheta respectivă (și în altele consacrate cinematografului) au rămas practic fără ecou. Mă refer, de pildă, la propunerile mea privind publicarea în presa literară a unor schițe cu perspectiva de a deveni scenarii de film. Cred că discuțiile în jurul realizării noastre, schimbul de opinii în probleme teoretice, generale ale artei cinematografice, ar dinamiza și ar avea un efect pozitiv asupra creației. A crea înseamnă a îndrăzni. Dar ca această îndrăzneală să aibă un rezultat artistic valoros, trebuie să depunem un efort colectiv multilateral, împlinind capacitățile noastre cu exigențele producției industriale — pentru a ridica filmul românesc pe o treaptă cu mult superioară.

CONDREA

ION CRÎNGULEANU

LUMINĂ DE ȚARĂ

Tu ești planeta mea de cîntece și păsări,
Nisip hîut de vînt și munte cître lună,
Izvor tăcut, fluier de os
In clipe de logodnă țară sfîntă.

Mașini mîncînd prin hale printre oameni,
Metale pure și țirzii sunate-n clopot,
Copii născîndu-se cu glasurile-n zîd,
Steag peste lupte, prin iarbă și legende —
Tu, țară de părinți și tinăre
In toate ești cu singele și cerul inimii.

Eu dorm pe deal, ca zeei după muncă
Sub pomii, cu aripi de înger, care dau în floare,
Am parte de sărut cînd prin pîmînt, pe țesuri
Samintele pocnesc de colț între izvoare.

Pășec pe lut și piatră și mă plouă cerul;
Din culburi, pui de păsări îmi slăvesc lumina,
In steme bourii s-auz venind
Spre munșii unei, cu soarele și luna.

...Tu ești planeta mea de cîntece și păsări;
Din pîini și clopote, din seve mă străbate
Căldura ta, lumina ta de țară
Cu fruntea în eternitate.

FLORENȚA ALBU

DIN RĂDĂCINI

Pămînt de ciocirlii, duh înnoit prin rădăcini,
fîntîni la cerul căror mă înclin,
cine te-a semănat cu grîne și cu stele,
pămînt de micăzii, pămînt cu ciocirlii?

Gorgane — urne de incinerare,
bărbaiilor care-au cuprins și cerul
cu setea, cu privirea și cu brazda,
intemeindu-nă, pe-acest cuprins, durata —

sufletul lor mai rătăcește-n noi
cu doruri, cu neliniști și ochiu-aprins de vis,
se umple ore de eternitate
și ciocirliile, cu cîntec, apropie-orientul.

Îeșim în cîmp, cu pasul întemeietorilor
și setea lor se zbate-n noi cu dor de larguri,
și ne topim în ciocirlii, în soare.

— Mă dădă... Să n-aveți pe sosea vreo pană, să pocnescă vreun cauciu...!
— Sotenu, cănuia i se ceru părerea, se codi cu răspunsul.
— Lucrătorii care locuiau la cabană stătură și ei.
— Dormiți aici... Să n-aveți pe sosea vreo pană, să pocnescă vreun cauciu...!
— Sotenu, cănuia i se ceru părerea, se codi cu răspunsul.
— El, consimți Prundu și schită un gest a resemnare. Se retraseră înspre dormitor, dar pe treptele din fața tindei se opriră iar. Era răcoarea, aerul înmiresmat de cîntin și rășină de brad înviorat, ametea plăcut. Maistrul dispăruse, grîjii lui să aranjeze ceva de mîncare. Pe ușa cabanei răzbateau glasuri obosite, foiala molcomă dinaintea somnului de noapte.
— Sedintă la nivel înalt, observă cu veselie Prundu.
— Mărturisesc că mă temeam...
— Erau singuri, numai ei doi.
— Pentru Lascu... adăugă după o clipă Condrea.
— Și pentru tine, nu? insistă Prundu.
Condrea îl scrută fugăr și se rezemă de peretele casei.
— Pentru mine... E altceva.
— Altceva. Îl înghină Prundu, cu o nerвозitate abia reținută. Și oameni de doi buni jonglează cu calitățile tale morale, cu blîndă ironică cuvintele, cu zbuciumul, naivitatea și demnitatea ta. Emoționant! Asemenea calități, nu te supra, poate avea orice adolescent. Tie îi s-ar fi pretins și ceva în plus, o abilitate, ca să mă exprim astfel: a cîntei, ești doar un om matur, nu numai prin vîrstă, dar și prin experiență. Zimbi cu condescendență. Ai rămas pe undeva un tinăr ingenuu cu ochi mari și mirari, îndreptați asupra lumii. Nu reținea limpede din totul acestei fraze dacă aprecierea era o laudă ori dimpotrivă.
— Ultima oară nu încălcase, în ciuda caracterului degajat al convorbirii, limitele unui contact oficial. Prundu lepădase acum orice element de convenționalitate. Ușoara sa nemulțumire sau consemna oare învia unor complicații noi, neprevăzute? Și pentru a risipi parcă orice îndoielă în acest sens continuă:
— Sint tovarăși care nu te cunosc, ori te cunosc aproximativ, nu-ți nimeni în stare să-ți judece dintr-o clipă fără gînd, elementele precumpănitoare, cu atât mai virtuos cu cit sar în ochi boacănele și dau, de fapt, tonul... Se corectă: ar putea să-l dea. Condrea își șterse fruntea cu dosul palmei.
— Asta ar vrea să însemne...
— ...Că ar putea să-l dea, se încruntă Prundu. Sper că...
— Si eu sper, zimbi Condrea după o scurtă reflecție, ba chiar am convingerea. Desi... se intrerupse.
— Prundu îl privi tînt.
— Există și accidente... Încheie Condrea. Nu? In viață nu-s excluse accidentele. Si nu-s chiar atît de rare.
— Prundu își ridică gulerul hainei, se căută de o țigară, apoi trecu pragul în dormitor să și-o aprindă la gura sobei cu un cărbune. Se reintoarise într-o dispoziție mai veselă.
— Hătămănescu a depus o plîngere împotriva lui Neacșu pe care l-ar fi ajutat cu materiale pe sub mină la construcția unei case.
— Bînuiam...
— S-a controlat, nu e nimic important, mă rog... Hătămănescu și-a închipuit că o să-și ușureze astfel situația. Chicioti amuzat. Mai ciuda și însă că Neacșu a găsit la idee, hotul de maistru a băgat spaima întru-sul... Îl îngrozea, cred, și tu, aflase, presupun, că ești la curent cu istoria...
— Hm! mormăi Condrea. Palavrele lui Hătămănescu...
— Prundu trase din țigară și scutură scrumul alături, pe cîmînt.
— Neacșu era sigur că le-ai luat în serios...
— Interesant, surise cu acceală Condrea. Si, în general, să prefera să audă cit mai rar pocnescă țigările, să nu se auză. Imi ajunge.
— Da, interesant, foarte...
— Condrea încercă să reconstituie firul evenimentelor, desfășurîndu-le simultan ca pe o hartă; își imagină traiectoria probabilă a lui Neacșu... și nu numai a lui Neacșu. Era ostentiv, punctele cheie îl scăpau.
— Te las mine cu mașina în Fălcuța, îi ajunge la ureche vocea lui Prundu.
— Am încă unele treburi prin parchete. Ia-o mai de grabă pe Dominte... Vrea să-și vadă copilul. Va trebui apoi să ne îngrîjim, să o supraviețuim îndeaproape...
— Nu numai pe ea... spusese Prundu și adăugă: Ti-am înfîntat soția și i-am promis că te aduc acasă...
— Din fundul coridorului răsuna chemarea lui Lascu.
— Pofitiți... că se răcește mîncarea...
— Ei, hai să mergem, conveni Prundu.
— Condrea mai aspiră o dată, cu putere, aerul tînos al nopții și pătrunse după Prundu în cabană.

fragment de roman de AL. SIMION

Condrea sosise la Girlița luni spre seară, mai tîrziu decît își propusese, pentru că nu voise să-l părăsească pe Prundu și Condrea neapărat să-l însoțească prin comună, să-i arate locurile, să le explice istoria, să-i alunge pe cit posibil gîndurile sumbre, să-i facă orele suportabile. Nu se întrebă dacă reușise, însăși încercarea de a fugi de înțelegeri de termeni ar fi fost deplasată, lipsită, poate, de decență.

Toate erau la Borboci în ordine. Lascu și Ciociltea, în aparentă calm, așteptau adunarea cu vîdă în nărașare. Îndesobi Lascu, la urechile cărora junusea unei zvonuri confuze, nu numai cu privire la Condrea, dar și la propria sa situație — o apăsare doar pe Maria Dominte și stîrnise astfel destule nedumeriri — umbra încruntată, fără a îndrăzni să ceară însă lansurii. Alina vroia cit Condrea însuși nu deschidea discuția, maistrul nici pe departe nu s-ar fi interesat, fie și aluziv, de lucruri care-l preocupaseră. Aerul i se părea încărcat, o amenințare vagă plutea în jurul său. Nu-l ocotise știrea că Mihălcă propusese amînarea sedintei de primire... Propunerea nu fusese, pe semne, luată în serios. Și totuși...

După cină, în camera mică luminată de un bec agitat de o airmă în mijlocul camerei — la Girlița instalată electrică — rămaseră doar ei doi, Lascu și Condrea.

— Dacă ai să-mi comunici ceva deosebit... începu Lascu, dar își regretă desigur cuvintele și nu-și duse gîndul pînă la capăt.

Condrea clătîna din cap, nu, n-avea ce să-i comunice. Deslusise sensul întrebării și prefera să evite răspunsurile categorice pentru că se temea mai ales acum de asemenea răspunsuri.

Lascu era o fire doborîc, reținută, vorbea puțin, își exprima cu zgîrcenie părerile și numai atunci cînd altfel nu se putea.

— Eu...? se miră Condrea.
— Să n-ai necazuri și din cauza mea, zimbi acru Lascu.

Condrea presupunea iar că maistrul se refera la adunarea de mine.

— Necazurile n-ar fi doar ale mele, observă el cu abia ascunsă amărăciune.

— Hm! mormăi Lascu. Fusese înteles pe jumătate. Își aprinsе o țigară. Ai intrat în horă... Condrea îl fixă atent, curios încotro bate maistrul.

— Mi-am pus obrazul pentru Dominte, pentru ea și în numele te-ntelului ei, urmă opintit maistrul și, uite că pe-alm influențată... cu rost și fără... Săltă din umeri.

— Cu rost, să zicem.

Lascu scutură scrumul țigării și se sprîjini cu un cot de mîrginea mesei.

— Te o să-ți spun, îl tutui el brusc, dar nu se grăbi să continue. Trase iar o țigară și înghiți cu lăcomie fumul, doar citeva rotocoale albicioase i se strecurară afară pe nări. Nu numai că m-am contrazis atunci cu Păpăra dar am fost și la raion, ca să explic. N-ay fi avut altfel ștină. S-a uitat la mine și încercat, n-o fi, mă rog, altceva la mijloc...? Bănuitori, năstîni... deslă să mă fi aflat în pielea lor te pomenești c-aș fi strîmbat la fel din nas. Le-am explicat... da o fi priceput oare?

— Dacă l-ai împelzet cu și pe mine, ce mai, se amuză ușor țigă Condrea.

Lascu pară să reflecteze.

— Aș fi dormit atunci fără grîji, consimți el într-un tîrziu și-l măsură fugăr cu un licăr de îndoielă pe Condrea.

Condrea nu mai încipuit că arămînd-o într-un serviciu, am lămurit lucrurile. Ph...! Pînă mi sîntem noi citeodată și egoisti ce nu s-a mai văzut. Se intrerupse. Esențialul îi scăpase parcă, nu reușise să-l comunice, deslă of doamne, cum tinea să fie înteles. Acum îndesobi, acum, pentru că povestea îi apăsa ca o povară și pentru că Ion Cătare nu era oricine și pentru că se afla înaintea unei astfel de sedințe... Odată rostite, cuvintele își pierdeau din adevăratul lor sens, se îndepărtau de miezul gîndurilor, de zbuciumul său real.

Condrea se mișcă în sfîrșit pe scaun și stîrnise cutia de chibrituri în palmă. Surisese.

— Mă bucur că te-am ascultat, nea Lascu... Am intervenit din păcate cam tîrziu, se cuvenea să intervenim mai devreme. Și eu cred, însă, că nu e prea tîrziu.

— Niciodată nu e prea tîrziu pentru o asemenea treabă. Și brusc se enervă.

— Din cauza fleacurilor nu merită să te amărăști. Prostii... zvirii el printre dinți, prostii! Să-ți urmez drumul tău, să nu-ți pese de lătrăturile și mirînturile de pe de-latură... Se adresase nu doar lui Condrea.

— De-ai fi vorba de lătrături! observă Condrea. Ți-ai înfundat vată în urechi și gata. La mîscături vata în urechi nu-i însă de folos și unde mai pui că mușcăturile sînt uneori adînci și ascuțite tîntesc beregata, doborîrea... Nu-i prea plăcut.

— Scotti brisca, se încruntă Lascu. Mama lor de dihanii...Să cureți lumea de lupi... Condrea rise.

— Brică...?

— Să boldească ochii că nu ți-e teamă s-o minui...

— El, că nu-i chiar atît de negru dracul...
— Cu asta ne-nscăli, că la culoare-i alb... înger neprihănit, heruvim...

Țigara-i fumegea între degete, aruncă jos mucul și-l turti cu talpa. Bău o cană de apă și pregăti patură de noapte. Condrea se dezbracă și se întinse sub patură. Picioarele, întreg trupul îi atîrnau ca de plumb, mintea îi se învîlmăși. Adormi repede, mai repede decît și-ar fi închipuit.

Dimineața se trezi odihnat, întins pe o bucată de pîine în obitușita ceașcă de ciocare și porni prin parchet împreună cu Lascu. Îl însoți pe maistrul pînă la punctul cel mai

îndepărtat de lucru, unde se retezau pe creasta unei culmi accidentate molozii înalți, falnici, apoi se despărțiră și Condrea coborî de cealaltă parte muntele, nimerind în curînd pe o potecă abia umblată în perimetrul maistrului Tibulea, același despre care Grozavu zicea că e un tirîie-briu și despre care avusese... dacă trecuseră două-trei săptămîni — o discuție încercată cu Lascu.

Reveni la cabană în jurul orei patru. O mașină I.M.S. staționa în curte lîngă sopron. Condrea se opri o clipă nedumerit. În camera maistrului îl găsi pe Prundu care minca flămînd ouă prăjite dintr-o țigăie.

— Te miri? Îl întîmpină Prundu făcîndu-și ochiul. Mi-e o foame nemăpomenită... N-am înghițit nimic de aseară și mestececin hămestit îl rugă să la loc. În cele din urmă își aminti. Dincoți? Au prizni? Poate că-mi ții tovarășie. Pe fundul țigăii abia se mai zărea încă o frîntură de albus rumenit.

Condrea își agită scurta într-un cut bățut în tocul usui.

— Cu ce ocazie? Întrebă cu voce stînsă, mîscîndu-și anevoie emotia. I-era frică pentru Lascu, să nu-l fi convins pe secretar Mihălcă, ori altcineva cu aceeași păreri, de vinovăția maistrului. Oh, ar fi ripostat cu violentă.

— La sedință, răspunse scurt Prundu.

Condrea nu deduse sensul exact al explicației.

— Am mers cu niște tovarăși, cu o delegație, pînă la Combinat, la căpătusa, urmă Prundu, am vizitat fabrica. Oricum voiam să asist la adunare și dacă m-am aflat la un pas de Girlița, m-am repezit la voi.

Condrea continuă să-l măsoare neîncrezător.

— O să dureze...
— El, am antrenament la sedințe, glumi Prundu. Pe un ton mai grav, ceru apoi unevă amănunție asupra pregătirii doarelor și așa mai departe.

— Toate-s în regulă, respiră ușurat Condrea.

Se întoarce și Lascu pe care Prundu îl înțînise la sosire. Afară începuse a se întuneca.

Trecuse de cincî. Nu peste mult timp oamenii trebuiau să se adune. Ieșir pe prîșină, Zvonul de amurg plutea domol deasupra curții. Lascu rosti încet, de ajuns de tare însă ca să-l audă Condrea.

— E aici Maria Dominte. Se teme de Hătămănescu, îl cere hotul niște banii... O să-i rup beregata bandului, eu cu mine, mă duc. Și-au chemat-o iar la miliție... Tremură de spaimă... Prundu care-l auzise, de asemenea, îi privi pe amîndoi îndelung.

— Să nu se mai sperie. La ora asta cred că individul nu-i mai poate face rău nici ei și nici altuia... Au convocat-o probabil, pentru formalități de necotici în cazul de cazuri: confruntări, explicații ale unor puncte încă neelucidate... De, fata mi-a plăcut, să sperăm că amestecul ei nu e prea grav...
— Nu e deloc grav, ba dimpotrivă, spusese cu convingere Lascu. Și ar trebui ca noi oamenii maturi, cu viață în spatele nostru, să înțelegem acest lucru. De aceea, am fost și la miliție, am vorbit cu comandantul, vă spun și dumneavoastră... Prundu continuă să-l privească. Apoi zimbi, coborî treptele și salută cu plăria ridicată lumea adunată în fata cabanei.

După atmosfera de sedință, împregnată de tensiune, de fum și nădușală, mai aspră și mai solemnă ca de obicei, din cauza lui Prundu, desigur, dar și a lui Condrea, oamenii simțiră nevoia unei parcare destinîndei. Stău cu toți cîine și Prundu și își măsuraseră cu atenție cuvintele. Lascu și Ciociltea fuseseră lăudați, pe ici, colo dezvalute și lipsuri; nimic nefiresc.

Acum doreau să mă povestească, să afle noștii, nu primeau doar în fiecare zi astfel de vizite. Seara nu era prea rece, iar în pufociele lor vătuite ar fi rezistat și la friguri mai aspre.

Apăruseră în jur bănci, cloate rețezate, unii se asezaseră, dar majoritatea stăteau în picioare și băteau cu pămîntul rugos, acoperit de numărat vechi după rîmuguri. Noaptea se arăta frumoasă, nu se zărea luna, dar era lumină, vîntul abia se simțea. Timp prielicul aducerilor amînte... E drept că miine trebuiau să se scoale în zori. Nu-i speria însă somnul puțin și cu asemenea oameni sosiți de departe, merita să petreci tăifîndu-și citeva ceasuri.

— Care-i mai bătrîn dintre voi în parchet...? întrebă Prundu.

Se numărău vreo cincî, sase, printre ei și Ciociltea.

— Noi lucrăm în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

ea îi răspunse cu o expreste opacă pe chipul sălbăt.

— Nu te neliniști, îl spusese apoi Condrea și-i transmisese pe un ton încurajător vestile de la Prundu.

Dominte se împotrivi neîncrezătoare.

— Oricum...! Schiță un gest de indiferență și tristă neputință.

— Nici așa! încercă să glumească Condrea. Ți-s-au înecat corăbiiile, a?

Ea își ridică fruntea, îl cercetă cu nedumerire și o scîlpire de lumină îl trecu prin priviri.

Pot pleca la Ruginoasa? Mi-e dor de băiat.

— Sigur, se grăbi Condrea. Nu vei fi reținută în oraș, o asigură el a doua oară. Și adăugă: Pe urmă, vedem noi, găsim ceva, neapărat... Todirăi pureaanu avea dreptate... Te-om trimite undeva, să înveți poate, să te califici...

— Oh, rise Maria Dominte, mă tem că-i prea tîrziu. Și oftă tremurat. Bine, plec la Ruginoasa... Vă mulțumesc. Și dintr-odată își aminti: Unde-i nea Lascu?

Condrea îl căută prin întuneric.

O femeie mai în vîrstă o trase pe Dominte de mîncă și-i sopți o poruncă la ureche. Dominte o ascultă supus și amînscînd se retraseră pe prîșină și intrară în casă. În acel moment se livi din umbră neverosimil de clar Ion Cătare și Condrea își spusese că e o iluzie, dar nu se înșelase, era chiar el, corhântorul din Toacă. I se deslucură ca zău trăsăturile feței, mișcăriile încete și crispate îl trădau cu prisosință amărăciunea și înverșunarea. Condrea nu bănuia că după ieșirea din spital urcase atît de repede la lucru în parchet și nu deducea sensul prezenței sale în Girlița.

— Seară bună, îndrăzni flăcău.

Condrea își mută buzele uscate.

— Seara bună, se inclină iar Cătare și după o secundă de ezitare se apropie și-si ceru pocăit iertare. Înfățișă apoi cu capul întepenit, pe-o parte, în cuvinte întretăiate, istoria pînii din fata cabanei și a încălțării cu Hătămănescu. O urmasise pînă în Copelle, iar de acolo la drezină... Venise după ea în Girlița. Vocea-i suiera, sub crusta ei dură se ascundea însă disperarea, stînjeneala și descumpănirea. După beția și Zvonul de amurg plutea domol deasupra curții. Lascu rosti încet, de ajuns de tare însă ca să-l audă Condrea.

— E aici Maria Dominte. Se teme de Hătămănescu, îl cere hotul niște banii... O să-i rup beregata bandului, eu cu mine, mă duc. Și-au chemat-o iar la miliție... Tremură de spaimă... Prundu care-l auzise, de asemenea, îi privi pe amîndoi îndelung.

— Să nu se mai sperie. La ora asta cred că individul nu-i mai poate face rău nici ei și nici altuia... Au convocat-o probabil, pentru formalități de necotici în cazul de cazuri: confruntări, explicații ale unor puncte încă neelucidate... De, fata mi-a plăcut, să sperăm că amestecul ei nu e prea grav...
— Nu e deloc grav, ba dimpotrivă, spusese cu convingere Lascu. Și ar trebui ca noi oamenii maturi, cu viață în spatele nostru, să înțelegem acest lucru. De aceea, am fost și la miliție, am vorbit cu comandantul, vă spun și dumneavoastră... Prundu continuă să-l privească. Apoi zimbi, coborî treptele și salută cu plăria ridicată lumea adunată în fata cabanei.

După atmosfera de sedință, împregnată de tensiune, de fum și nădușală, mai aspră și mai solemnă ca de obicei, din cauza lui Prundu, desigur, dar și a lui Condrea, oamenii simțiră nevoia unei parcare destinîndei. Stău cu toți cîine și Prundu și își măsuraseră cu atenție cuvintele. Lascu și Ciociltea fuseseră lăudați, pe ici, colo dezvalute și lipsuri; nimic nefiresc.

Acum doreau să mă povestească, să afle noștii, nu primeau doar în fiecare zi astfel de vizite. Seara nu era prea rece, iar în pufociele lor vătuite ar fi rezistat și la friguri mai aspre.

Apăruseră în jur bănci, cloate rețezate, unii se asezaseră, dar majoritatea stăteau în picioare și băteau cu pămîntul rugos, acoperit de numărat vechi după rîmuguri. Noaptea se arăta frumoasă, nu se zărea luna, dar era lumină, vîntul abia se simțea. Timp prielicul aducerilor amînte... E drept că miine trebuiau să se scoale în zori. Nu-i speria însă somnul puțin și cu asemenea oameni sosiți de departe, merita să petreci tăifîndu-și citeva ceasuri.

— Care-i mai bătrîn dintre voi în parchet...? întrebă Prundu.

Se numărău vreo cincî, sase, printre ei și Ciociltea.

— Noi lucrăm în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

— Ba mai tîrziu, de cînd s-a început lucrul, în Girlița de aici, botez, spusese încărcătorul, de cînd s-a început lucrul, de prin 1953...

— O voce de bas îl corectă.

blema „brain drain” (termenul inseamna a-luata dintr-un domeniu stiintific sau profesional, atragerea creierilor - N.R.) este foarte a prezentata in paginile din ziarle europene actuale. Aproape zilnic articolele si stiri care spun pe scurt ca in ultimii ani s-a calificat parasesc An-Germania occidentala, e nordice sau alte tari europene pentru soarele lor, dar indeosebi nu gabenilor ademenitori i se oferă in Statele

● „EXODUL CREIERELOR” - O PROBLEMA MEREU PREZENTĂ IN PAGINILE PRESEI DIN EUROPA OCCIDENTALA ● PENTRU TARILE IN CURS DE DEZVOLTARE PROBLEMA CAPATA DIMENSIUNI DRAMATICE ● IN CAUTAREA UNOR SOLUTII

ARGUMENTELE DOMNULUI DOUGLAS

zul relatat de curind de zionism, „Sunday Telegraph” a fel si a aprins si mai mult titlul in jurul fenomenului sem- In un mare articol publicat pagina intai era anuntata hota- luntă de dr. Peter Murray, direc- diunct al Institutului pentru cer- in domeniul energiei nucleare a Harwell, de a se angaja la a americana „Westinghouse”. a care poate acest nume este dintre principalii concurenți ai Britanii in domeniul exportu- de reactoare nucleare destinate lucerii de energie electrică.

raspund in Anglia pentru folosirea energiei atomice.

Un purtător de cuvint oficial a încercat să minimizeze pierderea lui Murray. „In ce ne privește, a declarat el, aceasta nu este o pro- blema serioasă. In 1966, 12 experți stiintifici și-au dat demisia pentru a pleca in S.U.A. Dar ei formează o mică parte din efectivul total al unor asemenea cadre”.

Această atitudine calmă nu se ba- zează însă pe fapte. Profesorul Ri- chard Morris Titmuss, de la „London school of economics”, a trasat tabloul real al situației la ultima conferință națională asupra „bunăstării sociale” ținută în iunie la Londra. „In ultimii 18 ani, Statele Unite au absorbit și, într-o anumită măsură, au recutat in mod deliberat peste 10.000 de sa- vanti, tehnologi și medici”, a spus el și a adăugat: „Aceasta le-a dus americanilor o economie de 4 mil- arde dolari care ar fi trebuit să fie cheltuită altfel pentru instruirea și calificarea acestei vaste cantități de capital uman. Ajutorul primit astfel de S.U.A. este aproape tot atât de mare cît sumele distribuite între timp de americani strătinații”.

De unde provin savanții și oame- ni de știință „racolaiți”? In mod evident, din țările mai puțin dezvoltate, mai sărace decît S.U.A. După cel de-al

doilea război mondial, S.U.A. s-au lansat pe scară largă in domeniul cercetării știintifice. Guvernul finan- tează direct sau indirect o mare parte a laboratoarelor. Dar sistemul educativ american produce, față de necesită- țile enorme ale economiei, prea pu- țini „doctori in filozofie” (Ph. D) ceea ce, in terminologia europeană, corespunde specialiștilor știintifici de înaltă calificare. Două exemple: pe porțile universităților americane ies in fiecare an 45.000 de ingineri și 8.000 de medici, dar necesitățile sînt de 75.000 ingineri și 12.000 de medici. Și atunci se caută a se acoperi defi- citul pe seama importurilor din alte țări. Anglia este, in mod firesc, un teren de vînătoare preferat. Calitatea omului de știință britanicu mediu este remarcabilă. In plus, pentru savanții englezi, in S.U.A. nu există problema limbii.

Metoda de recutare era la început rudimentară. Totul se baza pe re- lațiile personale. Un fizician englez instalat dincolo de Ocean semnală prietenilor săi rămași in Anglia po- zitiile disponibile interesante. De cîtva timp s-a trecut însă la pro- cedee „avansate”. Dl. William A. Douglas, care și-a desfășurat inițial activitatea numai pe teritoriul S.U.A. unde a înființat o societate („Careers Incorporated”) de „recutare” a ca-

Operația „BRAIN-DRAIN”

Văzută de John MOSS publicist englez

indeosebi țările anglo-saxone și Fran- cea. Italia, cu 1,3 la sută și Nor- cu 0,9 la sută, sînt mai favoriteze din acest punct de vedere.

Dimensiunile cele mai grave, cu adevărat dramatice, le capătă pro- blema „brain drain”-ului in țările slab dezvoltate. In acest caz, S.U.A. nu sînt singurul profitor, deși o bună parte dintre specialiștii și teh- nicienii formați in Filipine, Coreea de Sud, Iran, Turcia, Grecia și indeosebi in țările Americii Latine emigrează direct in S.U.A. Dar Anglia, Germania occidentala, Franța, Elve- ția absorb, la rîndul lor, cele mai bune minți ale Asiei și Africii, compen- sîndu-și astfel o parte din pierderile proprii suferite în beneficiul Americii. In Anglia s-a recunoscut adesea de către persoane oficiale că, dacă nu ar fi medicii și surorile sanitare din India, Pakistan, Africa, Australia, Noua Zeelandă, sistemul britanic al spita- lelor ar avea mult de suferit. S-a creat deci un cerc vicios: America oferă bani mai mulți și condiții mai bune savanților și inginerilor din țā-

rii Europii occidentale; aceștia lasă goluri ce sînt parțial umplute prin oferirea de către Anglia, Franța etc. a unor condiții mai bune perso- nului din Africa și Asia, care, la rîndul lui, lasă goluri ce nu mai sînt umplute, in detrimentul propriilor economii naționale. Pagubile se re- percutază deci in modul cel mai grav și fără nici o compensație asu- pra celor mai slabi.

CONTRAATACUL D-LUI HOFF

Desigur, un anumit procent de „creiere” se întorc, in cele din urmă, in țările lor de origine, respectiv in Anglia. Este argumentul pe care l-a folosit ministrul britanic al tehnolo- giei, Anthony Wedgwood Benn, la con- ferința consacrată „brain drain”-ului organizată recent de Influența Asociație a lucrătorilor știintifici,

pentru a încerca să tempereze teme- rile manifestate in această privință. Pierderea netă rămîne însă destul de importantă pentru a stîrni preocu- pare și in rîndurile guvernului.

In aceste condiții, in Anglia se în- cearcă organizarea unui contraatc, prin lansarea operației „brain gain” (reclștigarea creierelor). Este vorba de a se spori procentul celor ce se reintorc. Armele folosite nu sînt la îndemîna salariilor americane, dar posedă totuși o anumită eficiență. Ele sînt... soțiile și mamele savanților emigranți, nostalgia mediului na- țional, precum și acțiunea lui Harry S. Hoff, al cărui nume literar este William Cooper.

Să începem cu acesta din urmă, Cine este el? In linii mari s-ar putea vorbi despre o replică engleză a lui William Douglas. Hoff a fost angajat de cîteva instituții din Anglia ca Autoritatea pentru energia atomi- că și Oficiul civil știintific guvernamental pentru a acționa exclusiv pe terenul operației „reintocarea”. Mijloacele pe care le folosește sînt mai variate decît cele la care recurge Douglas, tocmai pentru că nu-l poate ataca pe acesta din urmă in mod direct, adică oferind salarii mai mari sau mărșă apropiată de cele ameri- cane. Dar și Hoff, ca și Douglas, folo- sește anunturi publicitare. In revistele citite de savanți apar anunturi cu privire la posturile de cercetători știin- țifici disponibile in Anglia. Alteori anuntul face cunoscute datele la care „un grup de savanți care ar fi fericiți să stea de vorbă cu candidații la repatriere” vor vizita orașele Chicago, San Francisco, Washington, New York etc. In sfîrșit, citează a- nunturile spun pur și simplu: „Cere- tătorii, întorcăți-vă in Marea Bri- tania”.

Un alt mijloc de acțiune folosit de Hoff este corespondența. După propria sa mărturie, in 1966 el a intrat in contact pe această cale cu 200 de specialiști emigranți, a oferit servicii la 120 dintre ei și a obținut succese, după cum sustine el, in 60 de cazuri. In sfîrșit, Hoff acționează, după cum am arătat, și ca literat. După ce stă de vorbă cu cîte un „candidat la reintocarea”, îi întocmește por- tretul literar și știintific folosind toate elementele de care dispune: aspi- rații, gusturi, capacitatea de lucru, un- tic, o altitudine. Fortretele sînt „stic- tic confidentiale”, multiplicată in 70 de exemplare, care sînt distribuite organismelor interesate din Anglia spre consultare și... alegere.

„BRAIN DRAIN” CONTRA „BRAIN GAIN”

Intr-o scrisoare adresată Conferin- ței Asociației lucrătorilor știintifici, Harry S. Hoff arată că unul din cinci savanți emigranți are un sentiment de vinovăție pentru că și-a părăsit patria tocmai in ceasul in care aceasta are nevoie de el. Dar, adaugă el, nu pentru acest motiv se întorc in țară. Li readuc grăvia pentru educația co- piii, pentru îngrijirea părinților bă- trîni și mai ales dorința soțiilor de a se întorc in țara maternă. „Și mulțumim lui Dumnezeu pentru soțiile britanice”, scrie Hoff. „Este, firește, mai bine, adaugă el, dacă un tînar din „brain drain” este căsătorit cu o tîna ră din țară. Dacă nu o face și se însoră cu o fată americană, atunci putem să-i spunem adio pentru totdeauna”.

Se pare într-adevăr că, dacă sa- vantul el însuși se adaptează mai ușor noului mediu, undă găsesc pe numai un salariu mai bun, dar și un echipament știintific și tehnico-in- dustrial superior, familia savantului resimte o oarecare izolare. „In Sta- tele Unite, spunea un „reintors”, și faci ușor relații, dar arareori prieteni”. Multii emigranți se plîng de lipsa de cultură a americanilor, de întzie- rea cu care primesc ziarul din Anglia, de mediocritatea radioului și televi- zionii. Sînt, in fond, semne ale nos- talgiei locului natal, mediului fami- liar.

Cu țările crescînd se manifestă un factor nou și anume războiul din Vietnam. Timorii englezi, care posedă o viză permanentă, pot fi trimiși oriînd pe front. Este o perspectivă puțin îmbietoare, într-o epocă in care chiar și numărul americanilor pur sînge care se sustrag încorporării și trimiterii in Vietnam crește meru.

Va reuși „brain gain”-ul, adică ope- rația „reintocarea”, să combată sau măcar să reducă in mod simțitor cu- rentul invers denumit „brain drain”? Răspunsul rămîne indoilec. Aci, in Anglia, mulți, deși nu neagă eficiența soțiilor și mamei britanice sau pon- derea dorului de țară, nu cred că toate acestea pot învinge in destul de multe cazuri argumentele d-lui Douglas. Decumdată pierderile de savanți pe care le suferă Anglia rămîn masive și uneori răsunătoare. Problema este cu altă mai preocupantă cu cît de migrația savanților și cercetătorilor știintifici este legată, după cum a sub- linia recent sir Gordon Sutherland, unul din cei mai cunoscuți fizicieni englezi, întreaga problemă a prăpă- șitului tehnologic („technological gap”) care se adâncește între țările aflate in diferite stadii de dezvoltare. In relațiile dintre Anglia și S.U.A. pro- blema se pune in mod din ce in ce mai acut. Anglia (și, pe un plan mai larg, toate țările Europii occidentale) rămîne, din punct de vedere tehnolo- gic, la distanță de mult mare in urma Statelor Unite.

In prezent, un număr de țări stu- diază mijloacele — in acest scop s-au întrunit recent la Lausanne, in El- veția, experți provenind din 10 țări ale Europei, Africii și Americii Latine — de a reduce și lichida exodul creie- relor, fenomen care afectează tot mai mult interesele majore ale popoarelor respective.

SATELII ARTIFICIALI ÎN SLUJBA METEOROLOGIEI

In legătură cu împlinirea a 6 luni de la lansarea primului satelit meteorologic sovietic „Cosmos-144”, G. Golșev, director adjunct al serviciului hidrometeorologic al U.R.S.S., a declarat că cu ajutorul acestor sateliți s-au putut obține, pentru prima oară, date amănunțite despre starea timpului și învelșul de nori in condițiile nopții polare, in Arctica și Antarctica. Puțin timp după lansarea meteosatelitului „Cosmos-144” a fost plasat pe orbită cel de-al doilea — „Cosmos-156”, punîndu-se astfel in funcțiune un sistem experimental de sateliți meteorologici. Aceștia au transmis informații care au permis în- cercarea unui tablou precis al învelșului glacial al Arcticii, lucru foarte important pentru organizarea navigației pe calea maritimă de nord. In jumătate de an, „Cosmos-144” a efectuat 2.692 rotații in jurul Pămîntului, fotografiînd de 464 ori învelșul de nori in partea luminată a globului.

CORPUL UMAN VA PUTEA FI FOTOGRAFIAT DIN INTERIOR

Compania de radioteleviziune americană „Columbia Broadcast System” a anunțat că a pus la punct un sistem de televiziune in culori capabil să fotografieze interiorul corpului uman la o intensitate luminosă mai mică decît cea emisă de sursele de lumină necesare aparatelor de fotografiat. Este vorba de o cameră miniaturală, care este introdusă in corpul unui bolnav, iar foto- grafiile luate sînt proiectate pe un ecran de televiziune. Doctorul Howard Balin, care lu- crează de trei ani la acest program, a de- clarat că este vorba de „un progres impor- tant in cercetările biomedicale”.

TIGRI ALBI

La grădina zoologică din Delhi s-au născut patru tigri albi. Ei au ochii albaștri și dungi castanii pe blana lor albă. Unul din pui a murit imediat după naștere. Ceilalți trei sînt sănătoși. In lume se cunosc numai 19 tigri albi, din care o pereche la grădina zoologică din Bristol și alta pereche la cea din Washington. Toți sînt descendenții unui mascul denumit Mohan, capturat in jungla din India centrală in 1951.

ELECTROWRITER

La expoziția „Electric 2000” din Hamburg (R.F.G.) a fost prezentat un aparat numit „Elec- trowriter”, capabil să transmită fidel scrisul de mînă și desene mai multor aparate de recepție. Noul aparat poate fi conectat la orice legătură telefonică și poate lucra și fără fir. El este destinat transmițerii de știri in întreprinderi, in- științiarilor organelor de urmărire, materialului de învățămînt etc. In fotografie: aparatul „Elec- trowriter”.

Reportaj de Atilio GAUDIO

ÎNTRĂ DOUA LUMI

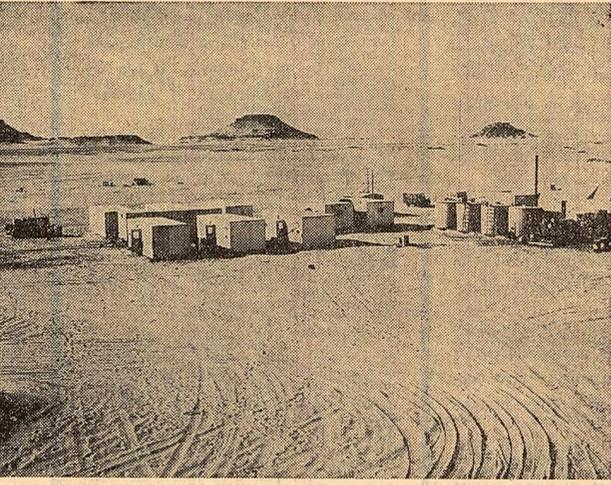
Un proiect care deschide largi perspective

Sahara nu reprezintă astăzi numai petrol, fierul. Ea este totodată și, mai ales, o omenie care munceste și trăiește într-un climat copleșitor, in condiții materiale in- comparabile cu orice altă parte a lumii. Ea este nobletea tuaregilor, mîndria maurilor, caruij neamului reghibat, ospitalitatea triburilor chaamba, este munca grea a so- fular, sint o seamă de oame- ni liberi a căror graniță este doar cerul, care aște- ptă să înțeleagă mai e- zact ce înseamnă „inde- pendență” și „națiune”, oame- ni pe care bogăția neap- teptată de aur negru nu i-a tulburat, însă care aspi- ră totuși la o viață mai bună și pe care noile pu- verve au datorita de a-i scoate din izolarea econo- mică, din subalimentația și din sete.

Un comitet pentru coor- donarea dezvoltării rela-țiilor transsahariene alcătuit din reprezentanți ai Algeriei, Tunisiei, Repu- blicii Mali și Nigeriei și-a elaborat in decembrie 1965 un proiect privind deschi- derea unei căi menite să lege Africa de nord de Ni- ger, traversînd desertul, și avînd mai multe ramifi- cații. Proiectul a fost pri-

Nomazii in fața moder- nismului

In Sahara, fixarea într-un loc este încă un fenomen foarte limitat. Nu există decît un singur trib in întregime și definitiv a- șezat: mekhademii de la Ouargla. Cauza constă in reducerea traficului cara- vanier, concurența de trans- porturile motorizate, in in- locuirea trocului de către monecă care a subminat diviziunea socială înteme- iată pe naștere și, in sfîr- șit, creșterea demografică, ce a depășit creșterea ani- malelor. In lipsă de vite, salariul fix al savterilor și al companiilor petroliere a părut unor nomazi mai sigur și mai avantajos decît păstoritul. Achiziționa- rea unei grădini într-o oază fertilă și bine udată i-a a- duce gustul proprietății și al unei existențe pe care a ignorat-o pînă atunci. Insa marii nomazi, ca tuaregii, reghibai și maurii, conti-

Soli ai tehnicii moderne in Sahara

western. Baza are avio- anele sale proprii, ce fac ca personalul să fie la la număr patru ore de Paris. Măi mult, chiar decît petrolul in sine, mira- culul îl constituie orașul petrolier: copaci, pis- cine, grădini, un teatru, țărăbă udată de ploaie arti- ficială, un plan urban de bulevard, intersecții și fini- țini. Un eldorado prefa- bricat in care sînt însă pu- țini fericiți.

O sută de negustori cu ridicata...

Trebuie spus că, in Sa- hara, numai 5 la sută din întreaga populație este o- cupată in comerț și trans- porturi, care nu asigură decît 7 la sută din penitil glo- bal saharian. Dar se poate aprecia că lungile carava- ne care transportă curnale, sare, cea și cereale din nord in schimbul arhide- lor din sud fac să circule încă vreo mie de tone a- nuial pe spinarea cămiloror, din Algeria in Niger, de aproape două ori mai mult între Algeria și Mali și nu- mai cîteva sute de tone în- tre Algeria și Mauritania. Caravanele pleacă in apri- lie-mai către Amador, la nord-est de Hoggar, adică spre centrul acestei zone sahariene. Ele parcurg ast- fel, dus-întors, cîte 600- 800 km. Insa in unele ca- zuri, distanța parcursă po- ate atinge 1.400 pînă la 1.600 km.

Comercianții cu ridicata instalați in marile oaze din nord monopolizează scurge- rea tuturor mărfurilor din import, in special produ- sele alimentare, țesăturile, articolele de uz casnic și chiar materialele de con- strucție. Ei efectuează pro- priile lor transporturi, re- desea fiind in același timp proprietari de mari camioane care bat drumu- rile și constituie o barieră de interes, de-a dreptul impenetrabilă, între coastă și Sahara. Raportate la ni- velul de dezvoltare și de viață al populațiilor saha- riene, cifrele lor de afa- cieri sînt cele mai ridicate. Să nu uităm că in toată

sută din cele 589.500 per- soane recensate in 1960. Pa- tronul preferă muncitorii din nord. Într-adevăr, no- minal nu poate să se e- ducă ușor la viața in- dustrială, nu reușește să in- teleagă și nu are să acce- pte regulile și comportamen- tul colectiv și disciplinat al acestei noi condiții de muncitor modern și, mai ales, posedă o indiferență superioară și neadecvâ- nabilă față de toate con- cepțiile prietore la pro- ductivitate și randament.

Un proverb saharian spu- ne: „Răbdarea este un co- pac cu rădăcini amare, dar cu fructe foarte dulci. In fundul rădăbării se află ce- rii” (și nu pachetul de ac- tiuni...)

Valorificarea agricolă

Sahara neexploatăta re- prezintă astăzi a treia par- te a întregii suprafețe a Africii. Este la fel de în- tînsă ca Europa, avînd o lungime — de la Atlantic la Marea Roșie — de 5.000 km și o lățime, de la Me- diterrană pînă la Niger, de 1.500 km.

Situația agricolă a Sa- hara algeriene este legată de un anumit număr de fac- tori esențiali care au de- terminat evoluția ei pînă astăzi și care, încă, mai trebuie considerați ca fiind preponderenți pentru dez- voltarea ei viitoare.

Clima este factorul cheie. Tehnica omului se poate strădui să corecteze în parte prin irigații, perdele de protecție, dar nu să o schimbe radical. Lată de ce clima condiționează, in pri- mul rînd, producția agri- colă și posibilitățile ei de dezvoltare. Din cauza asta- tei, nici un fel de culturi nu sînt posibile. Uscăcu- nea aerului accentuează și mai mult efectele lipsei de ploaie asupra vege- tației. Vîntul, care depășe- ste adesea cu mult viteze de 100 km. pe oră, in- tensifică evaporarea, usu- că și arde plantele. In a- același timp, el transportă adesea nisipul, care uitămă vegetația și deteriorează lucrările de amenajare. Temperatura se caracte- rizează printr-o mare am- plitudine, puțind atinge a- nuial 60° și uneori 40° in cî- teva ore. In fine, lumino- zitatea intensă poate pro- voca tulburări vegetative sau poate perturba fizi- ologia anumitor plante. Toate acestea nu o acți- une erozivă intensă și duc la dezagregarea rocilor de bază. Cu excepția solurilor cu aluviuni, foarte rare, solurile cultivate sînt, din punct de vedere al struc- turii lor, soluri scheletice. In Sahara, numai după retragerea apelor terenul este cultivat cu cereale, însă acestea nu reprezintă decît un mic procent din ansamblul suprafețelor cultivate, iar recoltele ob- ținute pe aceste terenuri sînt supuse capriciilor na-

Sosirea in Capitala a unei delegatii a Partidului Social Democrat din Finlanda

Vineri după-amiază a sosit in Capitala o delegatie a Partidului Social Democrat din Finlanda...

Sosirea in țara noastră a vicepreședintelui Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, generalul de armată Ivan Mihailov

La invitația C.C. al P.C.R., vineri dimineață a sosit în țara noastră, generalul de armată Ivan Mihailov...

PRIMIRE LA COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

În ziua de 1 septembrie s.a., tovarășul Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., a primit pe tovarășul Simon Levy...

Plecarea delegației Adunării Naționale Franceze

Delegația Adunării Naționale Franceze, condusă de Achille Peretti...

Declarațiile conducătorului delegației, Achille Peretti

Delegația Adunării Naționale Franceze, condusă de Achille Peretti, vicepreședinte al Adunării Naționale...

Din delegație au făcut parte deputații Lucien Neuwirth, președintele Grupului parlamentar de prietenie Franța-România...

La plecarea pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de acad. Ștefan S. Nicolau...

A fost de față Jean Louis Pons, ambasadorul Franței la București. Înainte de plecarea vicepreședintelui Adunării Naționale Franceze...

La plecarea pe aeroportul Băneasa, membrul delegației au fost salutați de acad. Ștefan S. Nicolau...

Personal, așteptam mai mult de la Jon Jăruan; desi învingător, la valoarea și experiența lui, trebuia să aibă mai multă inițiativă...

Personal, așteptam mai mult de la Jon Jăruan; desi învingător, la valoarea și experiența lui, trebuia să aibă mai multă inițiativă...

SPORT

ÎN PRIMA ZI A „MONDIALELOR” DE GRECO-ROMANE

Aplauze la scenă deschisă

Prima zi de întreceri a confirmat presupunerea mea - prezența de altfel aproape unanimă - că editia de la București a „mondialelor” de greco-romane va fi foarte disputată...

Personal, așteptam mai mult de la Jon Jăruan; desi învingător, la valoarea și experiența lui, trebuia să aibă mai multă inițiativă...

Personal, așteptam mai mult de la Jon Jăruan; desi învingător, la valoarea și experiența lui, trebuia să aibă mai multă inițiativă...

Personal, așteptam mai mult de la Jon Jăruan; desi învingător, la valoarea și experiența lui, trebuia să aibă mai multă inițiativă...

PLECAREA SECRETARULUI GENERAL ADJUNCT AL O. N. U.

C. V. NARASIMHAN

Vineri dimineață a părăsit Capitala secretarul general adjunct al Organizației Națiunilor Unite, C. V. Narasimhan...

La plecarea pe aeroportul Băneasa, erau prezenți Mircea Malița, adjunct al ministrului Afacerilor externe...

Sărbătorirea ziarului „Elöre”

Cu prilejul aniversării a 20 de ani de la apariția primului număr al ziarului „Elöre”...

Au participat redactorii-șefi ai ziarelor centrale, ziariști din redacțiile ziarelor și instituțiilor de presă din Capitală...

Tov. Dezideriu Szilagyi, redactor-șef al ziarului „Elöre”, a vorbit despre activitatea ziarului în cei 20 de ani de apariție...

Reprezentanți ai Uniunii Ziariștilor și ai ziarelor centrale au salutat cu căldură ziarul „Elöre” și colectivul său redaccional...

Cronica zilei

Vineri la amiază, dl. Egon Gilsinger, director general adjunct al F.A.O., care se află în țara noastră...

În aceeași zi, oaspetele s-a întâlnit cu reprezentanți ai conducerii Ministerului Industriei Chimice și Comitetului de Stat al Planificării...

Vineri delegația de specialiști bulgari condusă de Nikola Palagachev, ministrul agriculturii al R. P. Bulgaria...

Vineri după-amiază a părăsit Capitala delegația Consiliului General al Sindicatelor din Japonia (S.O.H.Y.O.)...

Cu prilejul primei curse regulate a companiei „Deutsche Lufthansa” pe linia aeriană București-München-Frankfurt...

În cursul dimineții de vineri, membrii delegației Adunării Naționale Franceze au depus o coroană de flori la Monumentul ostașilor francezi...

La solemnitatea au fost prezenți Mia Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale...

Expoziția va rămâne deschisă până la 9 septembrie.

Poporul vietnamez sărbătorește astăzi Ziua Independenței R. D. Vietnam. E anotimpul în care, la îngrădirea „sezonului ploilor”...

În ruine orășești și sate, a exterminat populația pașnică. O uzină, un pod, un baraj, un cartier muncitoresc...

Mă aflu, în toamna trecută, la puțin timp după sărbătorirea zilei de 2 septembrie, într-un sat vietnamez de câmpie...

Am văzut atelier și secții industriale evacuate în junglă, unde, la umbra ocrotitoare a arborilor-punguși, mase informe de fierărie...

În ciuda războiului, viața își urmează cursul. Peste 300 de întreprinderi ale industriei locale...

Cea mai tânără așezare vietnameză - întemeiată lângă coasta oceanului, față în față cu puterea de foc a flotei a VII-a - purta numele invincibil al libertății.

A 22-A ANIVERSARE A PROCLAMĂRII R. D. VIETNAM

Salut eroicului popor vietnamez

portanție realizării în sporirea producției industriale și agricole, în întărirea capacității de apărare a patriei...

În perioada cursă de atunci, poporul vietnamez, sub conducerea Partidului celor ce muncesc din Vietnam, a dobândit succese de seamă...

La puțină vreme de la proclamarea independenței, tânărul stat a trebuit să-și întrerupă munca constructivă pentru a înfrunta trupele colonialiste...

În prezent, după cum se știe, acest brav popor trece din nou prin grele încercări, fiind nevoit ca, paralel cu eforturile pe linia construcției socialiste...

Vineri dimineață, dl. Egon Gilsinger, director general adjunct al F.A.O., care se află în țara noastră...

În cursul zilei, directorul general adjunct al F.A.O. a făcut o vizită la Complexul agroalimentar „30 Decembrie”.

Vineri după-amiază a părăsit Capitala delegația Consiliului General al Sindicatelor din Japonia (S.O.H.Y.O.)...

Cu prilejul primei curse regulate a companiei „Deutsche Lufthansa” pe linia aeriană București-München-Frankfurt...

În cursul dimineții de vineri, membrii delegației Adunării Naționale Franceze au depus o coroană de flori la Monumentul ostașilor francezi...

La solemnitatea au fost prezenți Mia Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale...

Expoziția va rămâne deschisă până la 9 septembrie.

Poporul vietnamez sărbătorește astăzi Ziua Independenței R. D. Vietnam. E anotimpul în care, la îngrădirea „sezonului ploilor”...

În ruine orășești și sate, a exterminat populația pașnică. O uzină, un pod, un baraj, un cartier muncitoresc...

Mă aflu, în toamna trecută, la puțin timp după sărbătorirea zilei de 2 septembrie, într-un sat vietnamez de câmpie...

Am văzut atelier și secții industriale evacuate în junglă, unde, la umbra ocrotitoare a arborilor-punguși, mase informe de fierărie...

În ciuda războiului, viața își urmează cursul. Peste 300 de întreprinderi ale industriei locale...

Cea mai tânără așezare vietnameză - întemeiată lângă coasta oceanului, față în față cu puterea de foc a flotei a VII-a - purta numele invincibil al libertății.

RECEPȚIE OFERITĂ DE AMBASADORUL R. D. VIETNAM

Vineri seară, ambasadorul Republicii Democratice Vietnam la București, Hoang Tu, a oferit o recepție cu prilejul celei de-a 22-a aniversări a proclamării independenței țării...

Au luat parte tovarășii Emil Bodnaras, Alexandru Drăghici, Mihai Dalea, acad. Ștefan S. Nicolau, vicepreședintele al Marii Adunări Naționale...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie. Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam...

viața internațională

KHARTUM

Reuniunea arabă la nivel înalt și-a încheiat lucrările

KHARTUM 1 (Agerpres). — Vineri a luat sfârșit în capitala Sudanului lucrările celei de-a 4-a reuniuni arabe la nivel înalt. În ultima sesiune s-a adoptat rezoluția și declarația comună a reuniunii. După încheierea lucrărilor, președintele Consiliului Suprem de Stat al Sudanului, Ismail Al Azhari, a dat citire „Declarației comune a reuniunii la nivel înalt”, iar premierul sudanez Mohamed Ahmed Mahgoub — rezoluțiile adoptate de participanți. Declarația comună arată că participarea la reuniune are ca scop acordarea coordonării eforturilor în scopul lichidării urmărilor conflictului militar din Orientul Apropiat.

În rezoluțiile adoptate, conferința de la Khartum a hotărât reluarea pomparei de petrol din țările arabe, sistate în timpul și după conflict, și se pronunță pentru lichidarea tuturor bazelor militare străine aflate pe teritoriul țărilor arabe. Rezoluțiile adoptate menționează hotărârea a trei țări — Arabia Saudită, Libia și Kuweit — de a contribui cu suma de 378 milioane dolari la „îmbunătățirea situației economice a națiunilor arabe”.

Țările arabe au hotărât să-și unifice acțiunile politice și diplomatice în vederea lichidării conflictului și obținerii retragerii trupelor israeliene de pe teritoriile ocupate după 5 iunie 1967. Participanții la reuniune și-au reafirmat hotărârea de a nu recunoaște statul Israel și de a nu duce tratative directe cu guvernul acestei țări.

Ei au adoptat, de asemenea, proiectul kuveitian de constituire a unui fond de dezvoltare economică și socială în vederea aplicării hotărârilor conferinței miniștrilor de finanțe și ai economiei de la Bagdad.

În cursul zilei de ieri, Ibrahim Makhos, ministrul afacerilor externe al Siriei, a sosit la Cairo, venind de la Khartum. După cum s-a anunțat în capitala sudaneză cit și la Cairo, Makhos a făcut cunoscut că țara sa sprijină toate hotărârile care vor fi adoptate de reuniunea la nivel înalt a țărilor arabe.

İNCHEINDU-ȘI VIZITA ÎN NORVEGIA

Delegația C.C. al P.C.R. a plecat spre patrie

OSLO 1. — Trimisul special Agerpres, R. Căpălescu, transmite: Delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., care la

Tratative sovieto-nord-vietnameze

MOSCOVA 1 (Agerpres). — La 1 septembrie Vladimir Novikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe Le Thanh Nghi, conducătorul delegației guvernamentale economice a R. D. Vietnam, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, cu care a discutat probleme privind acordarea de ajutor economic de către Uniunea Sovietică, Republicii Democratice Vietnam în anul 1968. Într-un comunicat dat publicității cu acest prilej, părțile și-au exprimat satisfacția față de desfășurarea cu succes a tratatelor dintre delegațiile guvernamentale ale celor două țări.

Manevrele militare de pe teritoriul R. P. Polone

VARȘOVIA 1 (Agerpres). — După cum anunță agenția P.A.P., în conformitate cu planul aplicațiilor militare ale forțelor armate poloneze, în ultimele zile ale lunii august în regiunile de nord-vest ale Poloniei s-au desfășurat manevre combinate ale trupelor și stărilor majore, cu participarea unor unități ale armatei sovietice și ale armatei populare naționale a R.D. Germane. Manevrelor au demonstrat, potrivit aceluiași agenții, o înaltă pregătire de luptă a forțelor armate, o bună pregătire a comandamentelor și stărilor majore.

La manevre au participat maresăul Poloniei, Marian Spychalski, ministrul apărării naționale, generalul de armată M. Kazakov, șeful statului major al forțelor armate unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia, și delegații ale armatei sovietice și armatei populare naționale a R. D. Germane.

invitația Comitetului Central al Partidului Comunist din Norvegia a făcut o vizită în această țară, a plecat spre patrie. La gara Ostbanen, membrii delegației au fost salutați de Reidar Larsen, președinte al P.C. din Norvegia, Just Lippe și Ivar Lie, secretari ai C.C. al P.C. din Norvegia, Arne Jørgensen, Esther Bergerud, Rolf Nettleim, Eivind Wik, membri ai secretariatului partidului.

A fost de față Eduard Mezincescu, ambasadorul Republicii Socialiste România la Oslo.

CHILE EXTREMA DREAPTĂ SE OPUNE REFORMELOR ECONOMICE ȘI SOCIALE

● Au fost arestați membrii biroului director al „Partidului național”

SANTIAGO DE CHILE 1 (Agerpres). — Ministrul de interne chilian, Bernardo Leighton, a condamnat cercurile de extremă dreaptă din țară, care complotază pentru răsturnarea guvernului chilian condus de președintele Eduardo Frei. Motivul acestei conspirații, a spus Leighton, îl constituie reformele economice și sociale care au fost întreprinse de guvern și de Partidul democrat-creștin aflat la putere.

Toți membrii biroului director al „Partidului național” (de extremă dreaptă) din Chile au fost arestați

și deferiți unui tribunal pentru a fi judecați. Partidul național este acuzat de publicarea unei declarații considerate periculoase pentru securitatea statului, defăimătoare pentru guvern și șeful statului.

Comitetul Central al Partidului Comunist din Chile a dat publicității o declarație în care condamnă manevrele latifundiarilor chilieni care vor să zădărnicească înfăptuirea reformei agrare. Partidul Comunist adresează un apel tuturor forțelor progresiste din țară pentru a sprijini reformele cu caracter democratic.

agențiile de presă transmit:

CONVORBIRILE BULGARO-DANEZE EXPOZIȚIE DE MAȘINI ȘI UTILAJE ROMÂNEȘTI ÎN CIPRU MARI INUNDAȚII ÎN INDIA

Convorbirile bulgaro-daneze. Vineri, la Sofia au început convorbirile dintre Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, și Jens Otto Krag, primul ministru și ministrul afacerilor externe al Danemarcei. Au fost discutate probleme ale relațiilor bilaterale dintre Bulgaria și Danemarca și s-a făcut un schimb de păreri în problema ale situației internaționale.

Premierul Fan Van Dong a primit pe Stokoley Carmichael, lider al populației de culoare din Statele Unite, care se află în vizită în R. D. Vietnam. (V.N.A.)

O expoziție permanentă de mașini și utilaje românești, organizată de Întreprinderea Mașini-Export București, a fost inaugurată în capitala Ciprului, Nicosia. La inaugurare au participat ministrul agriculturii și resurselor naturale, Tombazos, oameni de afaceri, funcționari superiori și membri ai corpului diplomatic. Presa cipriotă și posturile de radio au consacrat ample articole deschiderii expoziției și dezvoltării industriei constructoare de mașini din România.

În localitatea Abengourou din Coasta de Fildeș: o echipă medicală volantă acordă asistență cetățenilor

Al 13-lea Congres al Uniunii astronomice internaționale la care au participat circa 2 000 de astronomi din peste 40 de țări și-a încheiat lucrările la Praga. Din România la congres au participat prof. Drinbă Constantin, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, și prof. universitar Călin Popovici. Congresul a aprobat câteva rezoluții, printre care una referitoare la păstrarea aparatelor astronomice istorice și una referitoare la pregătirea unei istorii internaționale a astronomiei. Au fost, de asemenea, dezbătute probleme legate de elaborarea hărții Lunii. (C.T.K.)

O ciocnire între submarinul atomic american „Simon Bolivar” și o navă de transport s-a produs la 31 august, la 70 de mile de coastele statului Carolina de Sud (S.U.A.). Ambele nave au fost avariate. După cum transmite agențiile de presă, ciocnirea s-a produs în timpul unor manevre ale submarinului cu navele de suprafață ale marinei militare americane. „Simon Bolivar” avea la bord 16 rachete nucleare de tipul „Polaris”.

În urma experienței nucleare subterane, care a fost efectuată la 31 august la poligonul din Nevada, emanații radioactice au pătruns pînă la suprafață infectând o zonă din jurul poligonului, a anunțat comisia pentru energia atomică a Statelor Unite.

Vizita delegației parlamentare cambodgiene în R.D.G.

Walter Ulbricht, la primit pe Chau Sen Cocsal, președintele Adunării Naționale a Cambodgiei, care se află în R.D.G., în fruntea unei delegații parlamentare. Cele două părți au subliniat că relațiile de prietenie dintre R. D. Germană și Cambodgia vor continua să se dezvolte.

Șahinșahul Iranului, Mohammad Reza Pahlavi, s-a înapoiat la Teheran, venind de la Paris. El a făcut o călătorie în Statele Unite, Canada și Franța, unde a avut convorbiri cu conducătorii acestor state asupra unor probleme interesant, reciproc, relațiile Iranului cu țările respective.

Intrevedere U. Thani — M. Nikezici. Secretarul de stat pentru afacerile externe al R. S. F. Iugoslavia, care a făcut o vizită în S.U.A., a sosit la New York, unde a fost primit de secretarul general al O.N.U., U. Thant, căruia, cu acest prilej, i-a prezentat un mesaj personal din partea președintelui R. S. F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito. A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri referitor la situația internațională și mai ales din Orientul Apropiat. (Tanig.)

Premierul britanic Harold Wilson l-a primit vineri la reședința sa din Downing Street pe ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la Londra, Ivo Saracici, care i-a înmănat un mesaj din partea președintelui Tito în legătură cu situația din Orientul Apropiat. Premierul Wilson și ambasadorul iugoslav au avut o scurtă convorbire, în cadrul căreia a fost exprimată dorința comună de a se găsi cât mai curând posibil o soluție pentru criza din această regiune a globului. (Tanig.)

O expoziție consacrată realizărilor obținute de U.R.S.S. în domeniul tehnicii și științei s-a deschis la Budapesta. La festivitatea inaugurării au luat parte Jenő Fock, președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar, și Vladimir Kirilin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Inundații în India. Plouile torențiale care au căzut în ultimele zile în regiunea orașului Delhi au provocat creșterea vertiginosă a nivelului apelor fluviului Jumna. Apele au ieșit din matcă inundând aproape un sfert din capitala țării. Aproximativ 10 000 de case din oraș au fost distruse sau avariate. Numeroase raioane ale capitalei au rămas fără lumină. Inundațiile au provocat mari daune regiunilor agricole din jurul capitalei. Mari inundații au avut loc și în alte regiuni ale țării. În statul Haryana au fost inundate aproximativ 500 de localități iar în statul Bihar de pe urma inundațiilor au avut de suferit peste 900 000 de persoane.

note

VAMEȘII SUD-AFRICANI, „CENZORI” LITERARI

Rind pe rind, de-a lungul anilor, aproape toți poeții și scriitorii „necurpeni” din Republica Sud-Africană și-au părăsit țara. Fiecare din ei se aflase în fața alternativei: exiliul sau închisoarea.

Pe acest pământ al nepriehnic ardelor au rămas totuși doi oameni de literă care scriu în limba populației de culoare: Richard Rive și Adam Small. Dar cum o duc? Cenzura le face aproape imposibilă orice activitate. De pe acum patru

și-au înscris pe lista scriitorilor indenzurabili pe Zola, Maupassant, Moravia, Hemingway, Faulkner și pe cinci reprezentanți de frunte ai ideilor umaniste. Prima lege a cenzurii, din 1955, a fost reactualizată în 1963. Evantaiul motivelor de interdicție s-a lărgit foarte mult. Sub pretextul „atingerii aduse securității statului” s-a dezlănțuit o adevărată vinătoare de vrăjitoare. Lista cărților interzise s-a mărit la 12 000 de titluri. La Pretoria se contază, fără îndoială, pe un raport direct proporțional între grosimea piciei ignoranței și temeliile statului rasist.

De altfel, regimul din R.S.A. nu se împacă în genere cu o mare parte a literaturii universale. După cum relatează publicația „Jeune Afrique”, intrucit pe plan intern s-a făcut „ordine” pe țărîm literar, rămăsese să se oprească pericolul ce amenința din exterior. Așa se face că vameșii, transformați din „inalt ordin” în cenzori literari,

RELAȚIILE ROMÂNNO-DANEZE PE O LINIE ASCENDENTĂ

În cursul vizitei pe care a întreprins-o timp de o săptămână în țara noastră, președintele Consiliului de Miniștri și ministrul afacerilor externe al Danemarcei, Jens Otto Krag, a subliniat nu o dată că a fost impresionat de primirea călduroasă ce i-a fost făcută, de frumusețea și varietatea peisajului românesc și, mai cu seamă, de realizările economice noastre aflate în plină dezvoltare. Declarațiile sale, sintetizând o gamă foarte bogată de impresii, vin să sublinieze nu numai importanța contactelor bilaterale ca factor de cunoaștere și apropiere între popoare, ci, adăugate unor rezultate concrete ale vizitei, ele scot în evidență aportul ei însemnat la continuă dezvoltare a relațiilor româno-daneze.

După cum se știe, aceste relații au înregistrat în ultimii ani o evoluție pozitivă. „Sint convins — a declarat premierul danez, în cadrul conferinței de presă ținute la încheierea vizitei — că relațiile dintre România și Danemarca n-au fost niciodată mai bune ca acum”. Schimburile comerciale, reciproc avantajoase, se dezvoltă favorabil pe baza acordului de lungă durată încheiat de cele două țări. Au devenit tot mai frecvente înfringerile dintre oamenii de stat români și danezi. O contribuție însemnată la dezvoltarea relațiilor multilaterale și colaborarea dintre cele două țări a avut vizita oficială făcută în Danemarca, în august 1966, de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu. Această primă vizită la nivel înalt din istoria relațiilor româno-daneze a evidențiat, prin discuțiile purtate cu acel prilej, că între țările noastre nu există probleme controversate, că prietenia și colaborarea dintre România și Danemarca se dezvoltă fructuos, pe baza respectului și avantajului reciproc, a neamesteacului în treburile interne. A reieșit că există posibilități multiple pentru o mai largă cooperare economică, industrială și tehnică, pentru extinderea schimburilor pe tărîm cultural-științific.

Vizita făcută în România de primul ministru danez Jens Otto Krag, ca răspuns la invitația adresată de primul ministru Ion Gheorghe Maurer, constituie o continuare a dialogului început în urmă cu un an, prilejuind înaltului oaspele un contact nemijlocit cu realizările poporului român în toate domeniile de activitate.

În timpul vizitei sale în România, Otto Krag a fost primit și a conferit într-o atmosferă de înțelegere și cordialitate, cu secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Nicolae Ceaușescu, cu și președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica. De asemenea, între președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și primul ministru al Danemarcei, Jens Otto Krag, au avut loc convorbiri oficiale. Convorbirile

au prilejuit un schimb larg de păreri asupra evoluției relațiilor româno-daneze, cit și asupra unor probleme actuale ale situației internaționale. În vederea extinderii și diversificării raporturilor de colaborare prietenească dintre România și Danemarca, în timpul vizitei s-au semnat acordurile culturale, rutier și de cooperare economică, industrială și tehnică. Așa cum s-a apreciat de ambele părți, aceste acorduri, vor crea, fără îndoială, un cadru adecvat pentru extinderea continuă și organizată a colaborării în sectoarele de activitate pe care le include, constituind totodată o ilustrare grațioasă a cursului ascendent pe care-l înregistrează relațiile româno-daneze. „Putem afirma cu îndreptățită satisfacție — a subliniat tovarășul Ion Gheorghe Maurer — că relațiile româno-daneze, care se dezvoltă în mod atât de îmbucurător, contribuie la promovarea destinului și cooperării internaționale”. Această apreciere, împărtășită de premierul danez, evidențiază faptul că România și Danemarca — ocrotitoare ale rezoluției adoptate la O.N.U. privind îmbunătățirea relațiilor de bună vecinătate între țările europene — sint hotărâte să-și continue eforturile pentru transparența în viață a prevederilor rezoluției.

De altfel, despre răzuișna de pace a poporului român, despre dorința sa fierbinte de a munci pentru continuă înflorire a țării, înaltul oaspele și-a putut da seama pretutindeni pe unde a trecut. Vizitând Capitala, stațiunile de pe litoral, unele obiective economice din regiunile Ploiești și Brașov, d-a-a putut cunoaște preocuparea maselor de a traduce în viață vastul program de construcție economică, de dezvoltare socială și culturală. Prin localitățile pe care le-au străbătut, oaspeții au fost lautați de mil de locuitori, care au ținut să-și exprime sentimentele de stimă și preuire față de poporul danez.

În timpul convorbirilor oficiale s-a evidențiat dorința ambelor părți de a-și spori eforturile pentru a găsi noi căi și mijloace menite să asigure dezvoltarea continuă a bunelor relații statornicite între România și Danemarca, existind convingerea că aceasta reprezintă o contribuție de preț la crearea unui climat de pace și încredere în Europa și în general în lume. Examinând unele probleme actuale ale situației internaționale, s-a evidențiat rolul tot mai important pe care îl pot avea statele mici și mijlocii în asigurarea legalității internaționale, în promovarea cauzei pacii.

Vizita în țara noastră a primului ministru al Danemarcei, Jens Otto Krag, a prilejuit o reafirmare a năzuinței comune a celor două popoare de a dezvolta colaborarea româno-daneză, de a-și aduce contribuția lor la însăși dezvoltarea continuă a climatului internațional, la intensificarea cooperării între state.

Nicolae N. LUPU

În Suedia se fac intense pregătiri în vederea trecerii la circulația autovehiculelor pe dreapta drumurilor publice. Operația, după cum se vede în fotografie, comportă serioase antrenamente mai ales ale celor ce vor dirija circulația.

Incetarea din viață a lui Ilya Ehrenburg

MOSCOVA 1 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că la 31 august a încetat din viață, în vîrstă de 76 de ani, în urma unei îndelungate boli, cunoscutul scriitor sovietic Ilya Ehrenburg. În anunțul dat publicității cu acest prilej, C.C. al P.C.U.S., Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. arată că Ehrenburg a fost un eminent scriitor, un fruntas al vieții publice, laureat al Premiului internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare”, de două ori laureat al Premiului de stat al U.R.S.S.

Funeraliile vor avea loc în ziua de 4 septembrie la Moscova. E. S.